

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 26 juni 2019

1. Vragenuur

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze eerste in een serie van vergaderingen in ruim een week tijd. Ik begrijp dat er een soort nerveuze opwinding is bij de raad, maar ik wil u verzoeken om de gesprekken te staken zodat wij de vergadering kunnen beginnen. Het is nog geen reces, dus volgens mij kunnen wij alleen goed vergaderen in deze zaal als u ook stil wordt, zodat degene die het woord heeft voor iedereen te volgen is. Dank u wel. Dan open ik de vergadering en begin ik met het vragenuur, en wil graag het woord geven aan de heer Garretsen van de SP.

De heer Garretsen: Ja, dank u wel, voorzitter. Afgelopen donderdag waren verschillende raadsleden aanwezig bij een voorlichting door WOON, het steunpunt wonen dat werkzaam is in projectgebied De Lelie. De consultants vertelden dat malafide verhuurders soms hun huis verkochten omdat WOON het hun te lastig maakte. Vervolgens werd dan de woning gekocht door meneer X, die in Amsterdam veroordeeld was voor het lidmaatschap van een criminele organisatie. Volgens de consultants, die ook in Amsterdam werkzaam zijn, is iets dergelijks in Amsterdam niet meer mogelijk, omdat in soortgelijke gevallen de wet Bibob wordt toegepast. De SP heeft de volgende vragen nu: bent u bereid om bij de gemeente Amsterdam te informeren op grond van welke regels dit bovenstaand voorbeeld de wet Bibob in Amsterdam wordt toegepast, en daarover te rapporteren aan de commissie Bestuur?

De voorzitter: Dank u wel. Het probleem is bij ons bekend. De wet Bibob is niet zomaar toepasbaar in alle gevallen, want je kunt de wet Bibob niet toepassen bijvoorbeeld bij een verkoop van de ene particulier aan de andere particulier, wel bij een verkoop van gemeentelijke panden, en ook bijvoorbeeld bij het afgeven van een omgevingsvergunning, als je daarvoor de juiste beslissingen van tevoren hebt genomen. Maar ik ben bereid om bij Amsterdam nog eens even te kijken naar de praktijk daar, om te zien of we daar nog extra instrumenten mogelijk aan kunnen ontlelen, en daar kom ik dan bij u op terug. U mag wat mij betreft doorgaan met uw volgende vraag.

De heer Garretsen: Nou, de volgende vraag is helaas wat langer. Afgelopen vrijdag heeft de rechtbank Noord-Holland zes besluiten van het college van B en W vernietigd. Alle uitspraken betroffen Wob-procedures, namelijk met betrekking tot klachten van burgers en ambtenaren bij het meldpunt Integriteit en met betrekking tot het PWC-rapport. Alle uitspraken kwamen op hetzelfde neer: de lijn van het college om een document zonder meer met een beroep op de privacy geheim te verklaren, is in strijd met de wet. Eerst moet beoordeeld worden of een document in zijn geheel openbaar kan worden gemaakt. Zo nee, dan moet die beoordeling geschieden per onderdeel van het document. Passages die de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van ambtenaren onvoldoende eerbiedigen, mogen worden weggelakt. In het geval van het PWC-rapport heeft de rechtbank concreet geoordeeld dat er dan nog genoeg passages over blijven die voor publicatie vatbaar zijn. De SP heeft daarover de volgende vragen. De uitspraken van de rechtbank zijn overduidelijk, de SP neemt daarom aan dat het college niet in beroep gaat. Is die veronderstelling van de SP juist? Het college wordt opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank. Kan het college toezeggen dat daarbij de wettelijke termijn in acht wordt genomen? Vraag 3: raadsleden hebben verzocht om openbaarmaking van klachten van ambtenaren en burgers bij het meldpunt Integriteit en om openbaarmaking van het PWC-rapport. Binnen welke termijn kan deze raad deze stukken,

met weggelakte passages, tegemoet zien? Vraag 4: het college verzoekt de raad om het PWC-rapport geheim te verklaren om te voorkomen dat daar in openbaarheid over wordt gesproken. Hetzelfde verzoek dient het college niet in met betrekking tot klachten die bij het meldpunt Integriteit zijn ingediend. Vanwaar deze tegenstrijdigheid? Heeft het college er geen bezwaar tegen als over klachten, gedaan door burgers, wel in volle openbaarheid wordt gesproken? Tot zover mijn vier vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik loop ze even langs. U zegt: de uitspraken van de rechtbank zijn overduidelijk, dus neemt u aan dat het college niet in beroep gaat. Dat geldt in ieder geval voor de uitspraak dat een bekrachtiging van geheimhouding altijd voor stukken, die naar de raad gestuurd zijn, altijd door de raad direct aansluitend moet worden genomen. Dat is een gebrek bij een aantal van de stukken waar we het over hebben, dus dat zullen wij voortaan op die wijze doen. Het reparatievoorstel heeft u ook aangetroffen bij de stukken voor vandaag. Als het gaat om de vraag of stukken, een bepaald soort stukken, integraal inzage kan worden geweigerd, daar overweegt het college wel om in beroep te gaan, want er zijn recente uitspraken van de Raad van State die een heel andere kant uitgaan als wat de rechtbank hier aangeeft en wij denken dat het zaak is dat dat principieel en helder uiteindelijk duidelijk wordt en dat de Raad van State zich daarover ook kan uitspreken en zal uitspreken. Het college zal dat nog nader overzien, maar uw veronderstelling: nou, dat zult u wel niet meer doen, dat klopt op dat punt in ieder geval niet. Uw tweede vraag, het college wordt opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van de uitspraken van de rechtbank, kan het college toezeggen dat daarbij de wettelijke termijn in acht wordt genomen. Daar doen wij natuurlijk onze uiterste best voor, want er zijn een aantal stukken die opnieuw langsgelopen moeten worden om te beoordelen hoe dat zit en wij komen daar snel mogelijk mee. De inzet is om dat te doen binnen die wettelijke termijn. Dan vraagt u: hoe zit dat nou met dat PWC-rapport, binnen welke termijn kan de raad deze stukken, met al dan niet weggelakte passages, tegemoet zien? U heeft gezien dat wij, in eerste instantie hadden wij al voorbereid een reparatiebesluit voor het hele stuk. Na de uitspraak van de rechtbank hebben we gezegd: wij gaan weliswaar misschien over dat principe nog wel verder in beroep, maar wij gaan praktisch wel volgen wat de rechtbank heeft gezegd. Dus er is opdracht gegeven om de geheim te blijven delen van het rapport apart aan te geven, en dat hebben wij u vandaag – en excuus dat dat zo laat is, maar het kon gewoon ook niet eerder – eind van de middag aan u doen toekomen. Dus het PWC-rapport is wat het college betreft in principe openbaar, met uitzondering van de gegevens die te herleiden zijn tot personen. Dat ligt vanavond dus bij u voor ter bekrachtiging. Niet het rapport als zodanig, daarvan zegt het college: dat is wat ons betreft openbaar, met uitzondering van die delen. Dan, u zegt: ja, hoe komt het nou dat u die integriteitsstukken, waarover klachten bij het meldpunt zijn ingediend, dat u daar geen stukken over gestuurd heeft aan de raad? Dat is heel simpel, dat is technisch. De bekrachtiging van de raad is nodig bij geheimhouding op stukken die aan de raad verstrekt zijn. Stukken die niet aan de raad verstrekt zijn, daar is die bekrachtiging niet voor nodig. Dus die stukken, die niet aan de raad gestuurd zijn, daarvoor hebben we u ook niet, die zijn niet geheim verklaard op grond van het feit dat ze aan u toegestuurd zijn en daarom door u bekrachtigd moeten worden, maar omdat ze simpelweg niet zijn toegestuurd. Als dat wel het geval zou zijn, zouden we daarvoor dezelfde procedure volgen. Overigens, daarvoor geldt dus bij uitstek dat wij zeggen dat wij overwegen om bij de Raad van State nog een finaal oordeel te vragen over of dat soort integriteitsstukken wel of niet in zijn geheel geheim kunnen worden verklaard. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik constateer dat u vraag 3 maar voor de helft heeft beantwoord. Ik heb samen met mevrouw Van der Smagt verzocht de vorige raadsperiode – ik dacht dat de heer Van Driel dat ook had gedaan – om openbaarmaking van klachten van ambtenaren en burgers bij het meldpunt Integriteit. Wij hebben dat ook bij de rechtbank gedaan en daarvan heeft de rechtbank ook weer gezegd: ja, die stukken moeten openbaar, zij het dat een aantal passages kunnen worden weggelakt. Mijn vraag was dus: binnen welke

termijn kunnen wij als raad deze stukken, met weggelakte passages, tegemoet zien? En dan heb ik het over de stukken bij het meldpunt Integriteit en die zijn daar ...

De voorzitter: Ja, ik snap dat het lastig is, ook om te volgen. Maar de reden waarom ik heb geantwoord op dit punt, dat wij zeggen: dit soort stukken daarvan overwegen wij dus hoger beroep. Dat wij het nu niet aan u voorleggen, en dat betekent dat wij dan ook zullen vragen om een voorlopige voorziening om die stukken nu nog niet openbaar te maken, dat heeft betrekking op de Wob, op die basis is verzocht om openbaarmaking. Het gaat dus niet om het toesturen aan de raad, want als we het aan de raad toesturen, daar hebben we aparte discussies over gehad, daarvoor geldt de procedure waarvoor we aan de raad moeten vragen om bekrachtiging. Maar die is hier, bij deze stukken dus niet aan de orde, want die zijn niet aan de raad toegestuurd.

De heer Garretsen: Nogmaals, als ik maar even mag.

De voorzitter: Ja.

De heer Garretsen: Er zijn dus de vorige periode raadsleden van drie partijen geweest, die verzocht hebben om de stukken toe te sturen, ofwel geheim verklaard, ofwel met weggelakte passages. Dus u gaat niet op dat verzoek van de raadsleden in, dus u wacht tot er een motie komt dat de raad opnieuw om toezending van deze stukken verzoekt. Dan vinden we het prima dat u het geheim verklaart, want dan kunnen we het tenminste over die stukken hebben.

De voorzitter: Ja, maar nu gaat er een andere discussie doorheen lopen, want daarover hebben wij nog heel recent in de commissie Bestuur uitgebreid gesproken, hebben wij afgesproken: wij gaan de hele manier van werken hiermee veranderen en die stukken gaan beschikbaar gesteld worden, niet aan de hele raad, maar aan een aantal mensen uit de raad. Daar hebben we over gesproken met de commissie, dus ik denk dat het ook beter is dat we die discussie, over hoe gaat het dan precies en op welke wijze kunnen we de discussie daarover dan voeren, dat we die nog even apart voeren. Maar dat staat volgens mij los van de vraag die hier voorligt. Ik begrijp, eerst kijk ik even naar de heer Garretsen, of u zegt: ik wil dat toch nog iets over zeggen – of vragen over stellen, want we zijn met een vragenuur bezig. Daarna kijk ik of er nog andere vragen zijn hierop aansluitend.

De heer Garretsen: Ik constateer dat we het niet met elkaar eens zijn dat wij de voorlopige voorziening afwachten en ik hoop dat mevrouw Sterenberg ook nog een vraag ...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik heb inderdaad ook nog een vraag, maar die gaat wel over het PWC-rapport. Want ze hebben dat inderdaad ontvangen, maar helaas pas om 19:00 uur vanavond, dus het is erg lastig om te beoordelen hoe dat is gedaan. Maar u heeft uw collegebesluit hierover al op dinsdag genomen, voordat de uitspraak was, dus of u had al kennis over de uitspraak, of u heeft het stuk geantidateerd, maar als u al die kennis had, dan had u toch meteen kunnen starten met het weglakken en dan hadden we al voor vanavond om 19:00 uur over een stuk kunnen beschikken, die we gewoon even goed hadden kunnen bekijken voordat we erover moeten oordelen?

De voorzitter: Die uitspraak is van vrijdag. Wij hebben daarna in het college dinsdag daarover gesproken. Voor vrijdag, al in januari – want we hadden die uitspraak eigenlijk in de eerste instantie eerder verwacht, hij kwam

uiteindelijk pas afgelopen vrijdag – hebben we gezegd: als die uitspraak er is, nemen wij een besluit om in ieder geval technisch gezien aan de raad bekrachtiging te vragen, als dat inderdaad wel de voorgeschreven weg is. Nou, dat heeft de rechtbank ondubbelzinnig gezegd en wij voegen ons daarin, dus – trouwens, wij moeten ons daar ook in voegen, want de rechter die bepaalt dat gewoon. De rechter heeft gezegd: dat moet dus door de raad bekrachtigd worden. Dat betekent dat de geheimhouding vervalt op grond van het feit dat de raad dat niet gedaan heeft. Wij hebben in januari gezegd: het college neemt een besluit als de rechtbank dat zegt, dan verklaren het opnieuw geheim en wordt het bij de eerstvolgende raadsvergadering aan de raad voorgelegd, zoals de rechter ook voorschrijft. Dus de rechter heeft gezegd: als u het wilt doen, moet u het op die manier doen. Dat is precies wat we gedaan hebben. Vervolgens kregen we vrijdag die uitspraak, heb ik afgelopen maandag opdracht gegeven aan de ambtenaren om het PWC-rapport, want dat is waar het dan nu even concreet over gaat, om daar die weghalen van naar identiteit leidende gegevens, om dat te doen. Dinsdag hebben wij daar in het college over gesproken en hebben wij ons besluit van januari enigszins aangepast, want we hebben gezegd: voor het PWC-rapport gaan wij niet vragen aan de raad, zoals u oorspronkelijk gekregen heeft, om het hele rapport geheim te verklaren, maar wij willen alleen de weggelakte delen, dus de namen, de identiteitsgevoelige informatie, eruit schrappen. Dat is wat de rechter ook heeft voorgeschreven, dat willen we ook doen. Dat heeft tijd gekost, en daarom, dat was pas vanmiddag klaar en is daarna naar u toegestuurd. Dus zo is het gelopen. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: De vraag: bent u zeg maar met de kennis van nu, had het u niet beter geleken als u ook proactief al de opdracht had gegeven tot weglakken, zodat u ook al een schone versie klaar had liggen die u dan na uw vergadering dinsdag direct naar de raad had kunnen sturen, zodat wij ons werk ook beter kunnen doen en dat niet een half uur van tevoren moeten gaan beoordelen?

De voorzitter: Misschien, er zijn nog een heleboel andere stukken ook, waar je dan dezelfde opmerkingen over zou kunnen maken. Wij hebben gezegd: we gaan niet een heleboel werk doen waarvan we niet zeker weten of het nodig is. Dit stuk heeft een hoge actualiteitswaarde, we weten dat daar zowel door de raad als door anderen extra opgelet wordt, dus de inspanning is erop gericht om dit zo snel mogelijk, namelijk voor de raadsvergadering, al toch te gaan regelen op de manier zoals de rechter het heeft voorgeschreven. Achteraf gezien had dat misschien ook nog eerder al in gang gezet kunnen worden, maar dat is niet voorzien en we hebben het nu afgelopen maandag die opdracht gegeven. Goed, nog andere vragen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, een deel van dat PWC-rapport is al openbaar geworden bij eerdere Wob-verzoeken, met namen en toenames. Gaat u dat dan ook nog weer overlakken of laat u dat, wat al algemeen bekend is, dan zitten?

De voorzitter: U hebt het toegestuurd gekregen, wij hebben de namen gewoon weggehaald. Wij hebben ons namelijk ook, dat is – ik vind het zelf soms ook een beetje komisch, maar het is een ernstige zaak – wij moeten ons aan alle wetten houden, ook aan de wetten waarin staat dat wij privacy van personen moeten respecteren. Dus we mogen niet zomaar allerlei gegevens openbaar maken. Als dat in het verleden op een bepaalde manier even gebeurd is, dan is dat kennelijk het geval, dat weet ik niet. Wat ik wel weet is dat wij in ieder geval consciëntieus doen wat we moeten doen. De rechter zegt: u moet het hele rapport doorlopen en die gegevens er dan uithalen. Dat is wat we gedaan hebben en dat moeten we ook wel doen, omdat wij de privacy van mensen ook moeten respecteren, en wij mogen bepaalde dingen dan ook niet openbaar maken. Goed. Dan hebben wij nog andere vragen, even kijken, de ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, een beetje in het vervolg op de vraag van de SP. Maar eerst een beetje een procedurevraag erbij, want als ik het goed begrijp gaan we als gevolg van de uitspraken van de rechtbank

straks ook van een hele reeks andere besluiten opnieuw de geheimhouding bekrachtigen. Dan is mijn vraag aan het college: begrijp ik het goed dat dat een tijdelijke geheimhouding is, met een deadline erop, en dat sowieso er een nieuw besluit wordt voorgelegd nadat het college een analyse heeft gedaan? Want anders kunnen wij daar echt niet mee akkoord gaan, want ik zie een aantal dingen waarvan ik denk: die zouden helemaal niet geheim hoeven te zijn. Dus ik wil daar echt een tijdslimiet op, graag een reactie daarop, en wat die deadline dan is. Het tweede is: hoe gaan we in het algemeen om met geheime stukken? Ik hoorde net dat er een discussie in de commissie Bestuur is geweest om het maar naar enkele leden sturen. Ik ben helaas niet bij die discussie geweest, maar ik neem aan dat we daar nog een voorstel voor krijgen waar we over stemmen, maar mij lijkt het geen goed idee, mij lijkt gewoon dat alle raadsleden recht hebben op dezelfde informatie, dat het gewoon in deze raad bekrachtigd moet worden. Ik wil dan wel een heel sterk argument horen waarom dat niet zou moeten. Maar hoe wil het college omgaan met algemene stukken, want ik heb toch de ervaring dat de laatste tijd nog steeds integraal stukken geheim worden verklaard. Ik kan me eigenlijk niet herinneren dat we recent stukken hebben gekregen waar iets is weggelakt, dus graag een toezegging van het college dat het college vanaf nu echt secuur de geheime stukken zoveel mogelijk openbaar maakt en alleen maar de geheime dingen weglakt. Uitzondering kan ik me voorstellen taxaties bijvoorbeeld, daar weet iedereen van dat dat geheime dingen zijn, maar er zijn nog wel andere vormen. Dan toch concreet vanavond gaan we ook een geheimbekrachtiging doen over de Gedempte Oude Gracht. Dan ga ik als testcase die kijken, en dan zie ik een stuk of acht bijlagen die allemaal geheim worden verklaard. Een aantal snap ik best wel, maar er zit ook nog een plattegrondje bij, een plattegrondje met gewoon hoe ziet het kavel eruit, dat wordt geheim verklaard. Kan de voorzitter mij uitleggen waarom zo'n simpel plattegrondje, wat iedereen bij het Kadaster bij wijze van spreken kan opvragen, hier vanavond bekrachtigd moet worden als geheim? Ik kan niet uitleggen, het adres is bekend, staat gewoon op de besluitenlijst, dus waarom wordt zo'n plattegrondje geheim verklaard? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. In de eerste plaats, wat u nu zegt is met elkaar afgesproken. In tegenstelling tot de beeldvorming is er een uiterst terughoudend beleid als het gaat om geheimhouding. Ik snap dat u zegt: wij hebben een heel andere ervaring, en er zijn er meer die dat zeggen. Maar dat komt omdat wij hebben afgesproken: het moet elke keer zijn het expliciete besluiten, die worden iedere keer apart benoemd. Waardoor het idee bestaat: nou, dat gebeurt dan toch best wel vrij veel. Terwijl dat vroeger veel meer automatisch ging en je die dingen niet eens zag. Maar wat u zegt dat klopt, de rechter heeft nog eens een keer duidelijk uitgesproken van op welke wijze het moet en zo zullen we het dus ook doen. Dat wij nu in dit reparatiebesluit een aantal dingen in zijn geheel opnieuw ter geheimhouding voorleggen, dat komt omdat we dat proces nog niet doorlopen hebben van het kijken: wat moet er geheim blijven en wat niet. U hebt net al de kritiek gehoord: u overvalt ons wel erg laat. Als we al die stukken hadden moeten doen, dat was niet eens gelukt. Dus wat wij nu doen is zeggen: bekrachtig nu even de geheimhouding van het totaal, wij gaan aan de slag en wij komen straks terug, want wij willen zo snel mogelijk de geheimhouding eraf halen. Dus dat wordt nader beoordeeld en dan komen we daar op terug en dan krijgen we een zelfde soort besluit als we nu hebben met dat PWC-rapport. Uw veronderstelling dat dat voor alle stukken voortaan geldt, daarvan heb ik net al gezegd in antwoord op de SP: dat ligt net iets anders, wij vinden dat we als het om integriteitszaken gaat, daar ligt een bijzondere lading omheen als het gaat om de bescherming van de goede naam van mensen, dat we daar graag nog het finale oordeel van de Raad van State bij willen betrekken. Dat betekent dat ik er van uit ga dat dat nog een tijdlang niet automatisch leidt tot openbaarmaking van die betreffende stukken. Voor het overige klopt het dat u zo snel mogelijk de stukken toegezonden krijgt, met inachtnaam van de procedure zoals de rechtbank heeft aangegeven. Overigens, als de voorlopige voorziening – dat moet ik er misschien nog even bij zeggen – niet wordt toegewezen, dus als de rechter zegt: u kan niet in afwachting van de uitspraak

van de Raad van State de geheimhouding erop houden. Dan zullen wij natuurlijk ook de integriteitsstukken op dezelfde wijze openbaar maken met weglakken van alle persoonsgegevens.

De heer Visser: En de laatste vraag?

De voorzitter: Ik zie dat dit ook weer vragen oproept, ik heb begrepen er komt zo meteen nog een interpellatiedebat en nog het verzoek om geheimhouding, dus u krijgt nog de gelegenheid. Maar als u vragen hebt die passen in het vragenuur, ik laat het aan uw beoordeling, dan heeft u de gelegenheid. De heer Visser.

De heer Visser: Ja, mijn laatste vraag over de Gedempte Oude Gracht, want daar gaan we straks over stemmen. Waarom wordt zo'n plattegrondje geheim verklaard?

De voorzitter: Om de simpele reden: er is geen nadere beoordeling van deze stukken geweest. De dossiers waren geheim, we hebben geconstateerd: wij moeten daar helemaal doorheen. U hebt er nu eentje uitgepakt en dan zegt u: dat stukje had niet gehoeven. Daar hebt u ongetwijfeld gelijk in en er zullen meer dingen in zitten, maar wij zeggen: als u het nu geheim verklaart, wij gaan aan de slag en dan komt het binnenkort terug.

De heer Visser: Nee, voorzitter, het gaat om een nieuw stuk. Het gaat niet om een van de oude stukken, het gaat om een nieuwe geheimverklaring die vandaag voor het eerst op de agenda staat.

De voorzitter: Dat snap ik, maar het punt is dat wij, deze uitspraak is van afgelopen vrijdag, dat dossier lag er al toen. Dus dat is de reden, een hele simpele, technische reden. Even kijken, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, als ik goed geluisterd heb – maar anders dan verbetert u mij – heeft u toen net gezegd dat de stukken bij het meldpunt Integriteit geheim verklaard zijn. Dat was juist mijn punt en mijn vraag 3: waarom laat u die niet geheim verklaren? Dus heb ik het toen net goed begrepen, dat u zegt dat die stukken bij het meldpunt Integriteit geheim verklaard zijn? Want dat zijn ze niet, dat zou de raad vanavond moeten bekrachtigen dan.

De voorzitter: Ja, nee, het punt, ik heb net ook gezegd: dit is een misverstand. De stukken die bij dat meldpunt binnenkomen, die zijn uit de aard der zaak geheim en vertrouwelijk. Daar zit geen apart besluit, als we ze niet aan u hebben toegestuurd, vragen we ook niet aan u om het te bekrachtigen, want dat is dan niet nodig. Dat geldt, dus die bekrachtiging is nodig voor elk stuk wat wij onder geheimhouding aan u toesturen, want dan moet er een geheimhoudingsverklaring van het college zijn en dat moet eerstvolgende raadsvergadering of bekrachtigd worden, en dan blijft het geheim, of de bekrachtiging komt er niet en dan worden ze op dat moment openbaar. Stukken die niet naar de raad gestuurd zijn die vallen dus niet onder deze procedure. Daar geldt iets anders voor, namelijk – en dat heeft u terecht aangegeven – de rechtbank zegt: u kunt die stukken ook niet integraal geheimhouden, u moet gewoon daar er doorheen en als ze opgevraagd worden in het kader van de Wob moeten we ze gewoon geven, met uitzondering van de persoonsgegevens. Dat is het punt waarvan ik u gezegd heb: daar willen wij nog het finale oordeel van de Raad van State over.

De heer Garretsen: Voorzitter, dan heb ik toch nog een vervolgvraag.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Mevrouw Van der Smagt en ik, en ik denk ook andere raadsleden, die zijn in het bezit van klachten van burgers bij het meldpunt Integriteit, dus wij mogen daar in volle openbaarheid over praten, begrijp ik.

De voorzitter: Nee, want er is een verschil tussen stukken die aan de raad toe gestuurd zijn, daarvan geldt dat de raad ze moet bekrachtigen, en stukken die zijn onder het college, zeg maar, en als daar geheimhouding op zit is iedereen die die stukken krijgt daar ook aan gehouden. Ik stel voor dat we daar nog een keer – want we kunnen er nu best nog een tijdje over doorpraten, het is ook ingewikkelde materie, maar dit is het verschil: de stukken die individuele raadsleden gehad hebben, daar geldt een ander regime voor dan stukken die naar de raad gestuurd zijn. Het PWC-rapport is naar de raad gestuurd, heeft de hele raad in kunnen zien, dus daarvoor geldt dat de raad besluit over geheimhouding of niet. Daar houden we ons dus ook aan.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Garretsen: ‘...’. Ik zal als individueel raadslid verzoeken om de stukken toegezonden te krijgen, de klachten die burgers hebben ingediend bij het meldpunt, en ik ben heel benieuwd naar uw weigeringsgrond. U mag dit onder geheimhouding naar me toezenden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Smit.

De heer Smit: Ja, mijnheer de voorzitter, wat is er in principe in de doorgelakte versie doorgehaald?

De voorzitter: Ja, nou, eigenlijk is dit meer een punt om bij de ... Dit is zo meteen een agendapunt, om het daar te bespreken. Maar goed, we zijn er nu mee bezig, dus misschien is het handig om te zeggen: geef dat dan meteen aan, dan weet iedereen dat. Namen, functies en aanduidingen die regelrecht herleidbaar zijn tot: oké, dan gaat het dus over die afdeling en die functionaris. Dat is best nog een lastige afweging, daarom duurt het ook lang, want anders zou je zeggen: jongens, 18 pagina’s, daar hoeft je toch niet zo heel erg lang over te doen? Maar het is toch zoeken: wat hoort daar dan wel bij en wat hoort daar dan niet bij? Het argument wat wij gebruiken hebben bij de rechter en waar de rechter van zegt: daar ga ik niet in mee, is dat het een dusdanige hoeveelheid doorhalingen oplevert, dat de leesbaarheid van het rapport zo slecht wordt dat je er eigenlijk niks meer mee kunt en dan heeft het geen zin. Daarvan zegt de rechter: dat hoeft u niet te beoordelen, u moet gewoon doen wat de wet zegt en alleen maar dat eruit halen, enzovoorts. Wij zeggen: volgens ons biedt de wet nog meer mogelijkheden en daar gaan we aan de Raad van State vragen om het finale oordeel te geven.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Smit: Ik denk dat er leesbare passages moeten overblijven, volgens de rechter. Als ik naar de laatste passage kijk, passage 101 op pagina 18, dan bevat die nu nog – heb ik het even snel geteld, ik kan een fout maken – 19 woorden, waar er oorspronkelijk ongeveer 70 of meer gestaan hebben. De tekst is volledig verminkt en ik heb de stellige indruk dat er meer is weggelaten dan namen en relaties met namen. Ik heb dat niet voor het hele stuk kunnen bekijken, want daarvoor heb ik het om 18:50 uur gekregen, maar het is voor mij op dit moment toch een reden om met de doorgelakte versie niet akkoord te gaan. Ik denk dat daarin de stift te uitbundig is toegepast. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, we verzeilen in een debat in plaats van in vragen, maar, hele korte reactie. Dit is precies wat wij dus tegen de rechter gezegd hebben: dat ga je dan krijgen. Het aardige is wel – u hebt daar nu ook de tijd niet voor, het staat onder grote tijdsdruk – maar het aardige is, omdat u zowel het oorspronkelijke rapport hebt als die andere versie, kunt u zelf dat later ook rustig nog eens even bekijken. Dan kunnen we daar ook later op terugkomen, maar voor dit moment denk ik dat het heel wijs zou zijn als de raad zegt: wij gaan nu niet iets openbaar maken waar ook de privacy in het geding is. Dat zullen wij dan later nog wel eens een keer vrij precies bekijken, maar in ieder geval doen we wat de rechter zegt: het rapport is openbaar met weglakken van de gegevens die herleidbaar zijn naar personen.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, mag ik bij de constatering blijven dat de lakstift ...

De heer Smit: Prima, zometeen.

De voorzitter: Vragen op dit moment? Volgens mij had Jouw Haarlem nog een vraag.

Mevrouw Van Zetten: U wacht tot het volgende agendapunt, namelijk als het over ...

De heer Aynan: Voorzitter, we hebben tegenwoordig twee zetels, dank u wel mevrouw Van Zetten. Kom gerust naast me zitten. Voorzitter, het is een beetje een rare vorm aan het worden, omdat het inderdaad ook een soort debat aan het worden is, maar ik zal mijn vraag gewoon even stellen. Want u zegt ook: die uitspraak van de rechter is niet voorzien. Nou, dat snap ik ook wel, maar u heeft blijkbaar allerlei scenario's uitgedacht en een van die scenario's was, stel dat de rechter zegt: je moet alsnog openbaar maken. Daar heeft u rekening mee gehouden, en daarom heeft u ook dat collegevoorstel naar ons toegestuurd diezelfde vrijdag. U zegt: niet voorzien. Voorzitter, u heeft twee jaar de tijd gehad om te gaan anonimiseren, want dezelfde uitspraak is twee jaar geleden ook al gedaan. Dus de vraag die Jouw Haarlem wil stellen is: waarom heeft u bij het uitwerken van die scenario's niet ook hier rekening mee gehouden en bent u, misschien tien weken geleden of tien maanden geleden, al aan de slag gegaan met het anonimiseren van het PWC-rapport? Waarom heeft u daar niet voor gekozen? Terwijl we vanavond dus, om 19:00 uur, het rapport wel geanonimiseerd weten te krijgen. Overigens, dan wil ik wel een opmerking maken over hoe het gegaan is. Wij hebben vragen gesteld aan de stadsadvocaat en die heeft zelf menen te beoordelen en te oordelen, dat die vragen die wij aan de stadsadvocaat wilden stellen hier beantwoord dienen te worden. Dat vind ik eerlijk gezegd geen manier van werken met elkaar.

De voorzitter: Goed, even uw eerste vraag: waarom hebt u niet zich daarop voorbereid? Nou, a) omdat wij dus vinden dat er goede argumenten zijn om het anders te doen en daar uiteindelijk het finale oordeel van de hoogste rechter over willen hebben, dat is één. In de tweede plaats, omdat wij ook zorgvuldig omgaan met de inzet van ambtelijke tijd. Je zou je kunnen gaan voorbereiden op allerlei eventualiteiten, stel nou dat er dit gebeurt, dat er dat gebeurt, dat er zulke uitspraken komen, laten we daar allemaal ambtenaren mee aan het werk zetten en dan zien we wel of het nodig was of niet. Dat is niet de gebruikelijke gang van zaken. Wij hebben het gedaan op het moment dat het nodig was. Wij hadden er ook voor kunnen kiezen overigens – en ik snap ook dat u daar uw vraagtekens bij zou zetten – om te zeggen: nou ja, als wij nog in beroep willen gaan, dan gaan wij ook nu vragen aan de raad om het hele PWC-rapport gewoon geheim te verklaren en dan wachten we nog een tijdje. Dat hebben we niet willen doen, omdat wij van mening zijn dat langzamerhand rond dit punt we voldoende gewacht hebben en dat we nu in ieder geval de uitvoering ter hand willen nemen. Dus we gaan niet wachten tot we misschien van de Raad van State horen: dat rapport had wel in zijn geheel geheim mogen blijven. We hebben gewoon gezegd: dit rapport, daar zit nu zoveel maatschappelijke vragen omheen. Wij vinden het gewenst om daar nu te zeggen: wij volgen gewoon de uitspraak van de rechtbank

zoals die er nu ligt. Wat betreft uw vragen aan de stadsadvocaat: ik heb begrepen dat dat een misverstand is geweest. Ik heb er niet een directe bemoeienis mee gehad, maar wat ik hoorde was dat: u heeft vragen gesteld die later terugkwamen in de vragen die u ter voorbereiding op deze raadsvergadering ook benoemde, en toen is dat in de beantwoording meegegeven aan mij en is niet apart naar u gegaan. Afgezien daarvan, het lijkt me de moeite waard om ook nog eens even over na te denken hoe daarmee in zijn algemeenheid om te gaan, omdat vragen aan de stadsadvocaat, dat kan natuurlijk altijd, maar de vraag is wel: op welke manier zorgen wij dan dat de stadsadvocaat benaderd wordt en dat eventuele discussie met de raad plaatsvindt. Maar dat lijkt me iets voor een ander moment. Goed. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, toch even, nogmaals, u heeft twee jaar de tijd gehad om het te anonimiseren, en openbaarheid is echt essentieel voor het openbaar bestuur. Dat u belangrijke dingen te doen heeft, nogal wiesde, dan had u maar iemand moet inhuren om dat te anonimiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij zijn we door de vragen heen nu en gaan we naar agendapunt 2, dat is het vaststellen van de agenda.

De heer Amand: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Amand: Ik had nog twee vragen.

De voorzitter: U had nog vragen? Ah, die heb ik hier niet staan, maar als dat zo is dan geef ik u het woord.

De heer Amand: Dank u, voorzitter. Trots Haarlem heeft even een vraag omtrent de coffeeshops in Haarlem Oost, die zijn nog steeds gesloten. Kunt u mij vertellen wanneer ze weer opengaan en op wat voor termijn? Dus dat wil ik even van u horen. Volgende vraag ... Geeft u hier antwoord op meteen, of ...?

De voorzitter: Ja, dat wil ik best doen, ik dacht: u gaat meteen door. Maar, dan pakken we eerst deze. Ten aanzien van een van de twee coffeeshops geldt dat die onder bepaalde voorwaarden weer open kan. Wanneer dat precies gebeurt weet ik niet, want dat hangt ervan af wanneer ze aan de voorwaarden hebben voldaan. Ik ga er van uit dat dat op korte termijn is. Bij de andere is op grond van de informatie die ik heb op dit moment nog niet het besluit genomen om ze toestemming te geven om weer open te gaan. Daarover kan ik in het openbaar gewoon niks verklaren.

De heer Amand: Vervolg vraag, voorzitter. De straathandel neemt toe, dat zal u wel bekend zijn, vooral in die buurt daar. Dus de vraag: gaat u daar nog wat aan doen ook?

De voorzitter: Ik ga daar morgen met de politie over spreken.

De heer Amand: Krijgen wij daar nog een antwoord op ook, schriftelijk? Dan de vraag aan u, voorzitter, dat is natuurlijk omtrent de bruggen in Haarlem, hè? Trots Haarlem zou toch wel graag willen dat het college met een warmteplan kwam voor bruggen, want het wordt natuurlijk nu zo erg dat er om de haverklap een brug openstaat of niet meer dicht gaat. Hoe gaat u dat – en Trots Haarlem wil dat ook voor de Haarlemmers graag weten – wat gaat u daaraan doen spoedig? Want als de warmte zo blijft dan hebben we zo meteen helemaal geen brug meer die open en dicht kan, dus ook een antwoord alstublieft.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, wij hebben een warmteplan voor de bruggen en dat kunnen we u toesturen, dus dan kunt u dat zelf ook bekijken. Dat houdt in dat bij bepaalde temperaturen bepaalde bruggen gekoeld moeten gaan worden, maar ook daar zit een maximum aan wat we kunnen realiseren. Net als vorig jaar zien we op een gegeven moment dat bijvoorbeeld in Amsterdam ook alle bruggen platliggen, wat ervoor zorgt dat wij weer de enige Staandemast-route zijn, dus je probeert met elkaar ook zo goed mogelijk zowel het autoverkeer, maar ook de scheepvaart te faciliteren. Maar we zullen u het hitteplan toesturen.

De voorzitter: Ja, de heer Smit?

De heer Smit: Aanvullende vraag: kan het college overwegen om de Waarderbrug terug te geven aan de bouwer en een nieuwe te vragen? Want die is bijna permanent dicht.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Nee, dat lijkt me niet aan de orde.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Goed, wij zijn ruim over het halfuur heen, dus daarmee stoppen we nu met het vragenuur en gaan we naar het vaststellen van de agenda. Er zal straks een benoeming aan de orde zijn van een tijdelijke plaatsvervangende raadsvoorzitter in verband met de ziekte van mevrouw Schoeman. Dat betekent dat er een stemming nodig is en als leden van de stemcommissie zijn aangewezen Peter van Kessel, Annemieke Kok en Marion Steyger. Ik zie de verheugde reactie, dus dat komt vast helemaal goed. Dan heb ik doorgekregen dat er een verzoek is om agendapunt 21 op te waarderen vanwege een motie van GroenLinks Haarlem, agendapunt 22 op te waarderen vanwege een motie van OPH, en agendapunt 24 in verband met een motie van Jouw Haarlem. Ik neem aan dat u daarmee kunt instemmen. Dan ... Ja, mijnheer De Groot?

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Misschien een wat ongebruikelijk verzoek, maar agendapunt 32, dat is de verkoop van het Deliterrein, dat is door voorzitter Jeroen Boer tot een besprekingspunt gemaakt omdat ik een motie aangekondigd heb. Die motie komt er om verschillende redenen niet, dus ik kan uit de voeten met een hamerstuk met stemverklaring, als ik daar eventueel ook wat flexibiliteit in tekst heb. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Kijk, dit zijn noviteiten waar we met vreugde kennis van nemen, dank u wel. De heer Aynan.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, ik ...

De heer Aynan: Voorzitter, ik zou nog ...

De voorzitter: Ho, ho, ho, ho, wacht even, wacht even. Ik begrijp dat u zegt: ik wil daar iets over zeggen?

Mevrouw Van Zetten: Nou, het verbaast mij dat één persoon hier, wel namens een paar fractieleden, ineens zegt: het hoeft van ons geen besprekingspunt meer te zijn. Want het lijkt mij dat of wij daarmee instemmen.

De voorzitter: Ja, dat kan, want u hebt absoluut gelijk dat de raad erover gaat, maar er werd door de heer De Groot aangegeven: het staat hier als besprekingspunt vanwege een aangekondigde motie. Die motie komt er niet, dus die reden vervalt, maar misschien heeft iemand van u wel andere redenen waarom u wil dat het wel een besprekingspunt is. Is dat het geval, wilt u hem als besprekingspunt laten staan? Nee? Goed.

De heer Aynan: Nou, voorzitter, ik wil eigenlijk nog een stap verder gaan. Gewoon een hamerstuk, prima plan.

De voorzitter: Ja, maar ja, er is al gevraagd om met stemverklaring, dus ik stel voor dat we dat dan doen. Ja? Dan hebben we dat besloten. Dan hebben we nog liggen twee interpellatieverzoeken, een van Hart voor Haarlem met betrekking tot De Koepel, over de verkoop van directiewoningen, en een van Trots Haarlem over het PWC-rapport. Ik leg dat even aan de raad voor. Eerst het verzoek van Hart voor Haarlem, kunt u instemmen met dat interpellatieverzoek? Ja? Ik zie geen verzet, dus dat is toegekend. Ik stel voor – nee, laat ik eerst even de andere vragen – het interpellatieverzoek van Trots Haarlem over het PWC-rapport, kunt u daarmee instemmen? Ja? Ik zie ...

De heer Garretsen: ‘...’

De voorzitter: Over dat punt, over dat interpellatieverzoek? Dat kan, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, mevrouw Van der Smagt en ik hadden het aardig gevonden als dat van tevoren even was overlegd met ons, omdat wij die procedure hebben gevoerd. Maar we stemmen van harte in met het verzoek van Trots.

De voorzitter: Dank u wel. Goed, ik zie ook daar geen bezwaren, dus dan voegen we ook die toe. Mijn voorstel zou zijn om de interpellatiepunten te doen voor de bespreekpunten. Kunt u zich daarin vinden? Ho, de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, er staan ook een aantal documenten, in ieder geval het PWC-rapport, waar het interpellatiedebat ook over gaat, dat we de geheimhouding daarvan bekrachtigen. Ik zou het eigenlijk willen omdraaien: eerst het interpellatiedebat en dan kunnen we wel of niet instemmen met bekrachtiging van geheimhouding.

De voorzitter: Is daar steun voor? Want dat kan. Dat betekent wel dat de geheimhouding er dan nog op zit, maar dat maakt niet uit. Ja, ik bedoel, je kunt erover praten, maar dan zonder de dingen die geheim zijn. Mevrouw Van Zetten?

Mevrouw Van Zetten: Ja, we hebben het over die geheimhouding, maar ik heb toch een heel sappig verhaal in de krant gelezen waar iedereen in Haarlem van heeft kunnen genieten, en dat was duidelijker dan het rapport zelf. Dus we kunnen hier wel een beetje een toneelstukje zitten opvoeren, maar in feite weet iedereen al wat er in dat rapport heeft gestaan. Dat wil ik dan nog maar even meegeven aan u.

De voorzitter: Tjonge, ja. Nee, het was ons ook opgevallen. Maar, los daarvan, de vraag die nu voorligt is of er een interpellatiedebat kan zijn, en dat kan. Ik begrijp dat er ook steun is om dat te doen voor het besluit over geheimhouding. Ja? Oké, dan doen we dat, dat betekent dat dat na agendapunt 3 kan plaatsvinden. Heeft wel het voordeel dat ik me dan kan laten vervangen, dan praat dat voor mij ook weer wat makkelijker. Want we hebben nu de agenda vastgesteld, dus één interpellatie komt voor agendapunt 4 en één voor agendapunt 21, in dit geval het eerste bespreekpunt.

3. Benoeming tijdelijk plv. raadsvoorzitter notitie Bijlage normaal

De voorzitter: Goed, dan gaan wij naar de benoeming van een tijdelijk plaatsvervangend raadsvoorzitter. Er zijn een aantal kandidaten, ik weet niet of de behoefte bestaat om daar nog iets over te zeggen over dit

onderwerp of dat we direct overgaan tot stemming? Ik begrijp dat daar behoefte is om iets te zeggen. De heer Aynan.

De heer Aynan: Korte vraag, voorzitter. Ik neem aan dat het klopt dat we dus hier gaan stemmen over een tijdelijke vervanger en niet, zoals ik in de wandelgangen heb gehoord, een vervanger voor de rest van de raadsperiode.

De voorzitter: Nee, in principe blijft de plaatsvervangend voorzitter, die nu tijdelijk afwezig is wegens ziekte, die blijft plaatsvervangend voorzitter. Nu gaat het over de vervanging daarvan. Als ze terugkomt is zij weer de plaatsvervangend voorzitter.

De heer Aynan: Voorzitter, en als de plaatsvervanger niet terugkomt?

De voorzitter: Dan denk ik dat het inderdaad goed is, laten we dat even met elkaar vaststellen, want daar kan je inderdaad dan over van mening verschillen, maar laten we hier afspreken dat er dan een nieuwe situatie is en dat er opnieuw gestemd wordt.

De heer Aynan: Dank u wel.

De voorzitter: Ja? Goed. Dan, verder nog iemand die het woord wenst bij dit onderwerp? Dat is niet het geval, dan verzoek ik u om het stembiljet in te vullen en dan verzoek ik de stemcommissie om die te tellen. Dan schors ik de vergadering, maar zorgt u wel dat u uw biljet inlevert totdat de stemmen geteld zijn.

De voorzitter: Leden van de raad, wilt u uw plek weer innemen? Wij hadden geschorst om te stemmen over de benoeming van een tijdelijk plaatsvervangend voorzitter van de raad. Daarvoor zijn 39 stemmen uitgebracht, 15 op mevrouw Van Zetten en 24 op de heer Van Leeuwen. De heer Van Leeuwen is dus benoemd. Felicitaties aan de heer Van Leeuwen. Het zal niet zo vaak gebeuren, denk ik, maar ik zou aan de heer Van Leeuwen willen vragen om hier naar voren te komen en om deze vergadering voor het eerstkomende agendapunt, namelijk de interpellatie over het PWC-rapport voor te zitten.

De heer ...: Ik weet niet, doorschuiven, ja? Oké.

2a. Interpellatieverzoeken

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Geachte leden van de raad, wij wachten nog even tot de burgemeester is ingelogd, dat is inmiddels gebeurd. Zoals u ... U gaat nu meemaken hoe snel ik deze voorbereiding kan lezen. Dat gaat heel snel. Ja, we hebben een interpellatieverzoek ontvangen van Trots Haarlem over het PWC-rapport en volgens mij krijgt de heer Amand het woord, of de heer Van den Raadt. De heer Van den Raadt toch? De heer Van den Raadt, het woord is aan u, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, dank u, voorzitter. Ik denk dat het misschien handig is dat ik een vraag stel en dan meteen het antwoord krijg, dan voorkomen we dat er misschien een paar antwoorden door het net glijpen. Vraag 1 is: waarom gaat u nu zich wel aan de uitspraak houden van de rechtbank en waarom deed u dat niet bij de eerste uitspraak in 2017?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dank voor de vragen, in ieder geval voor deze. U heeft het over het PWC-rapport, ik heb daar net ook al in deze vergadering iets over gezegd. Wij vinden dat het wel degelijk de moeite waard is om te kijken of integriteitszaken zich niet lenen om te zeggen: dat stuk is integraal geheim. Maar gelet op het feit dat wij nu alweer twee jaar verder zijn, dat er maatschappelijke discussie is, hebben wij gezegd: wij willen die principiële vraag nog wel aan de Raad van State voorleggen – althans dat is op dit moment de tendens in het college – maar wij willen nu voor dit ene rapport in ieder geval, de weg volgen die de rechtbank aangeeft en dat is het openbaar maken met weglating van de persoonsgegevens.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dan doe ik daar meteen een vervolgvraag aan vast. Want u zegt: bij dit ene rapport gaan we dan op het verzoek van de rechtbank in. Houdt dat in dat u dat niet van plan bent bij andere rechterlijke uitspraken? En als u nou echt vindt dat het zo belangrijk was, waarom heeft u dan niet in 2017 – ik herhaal de vraag nog maar even – toen niet gewoon actie ondernomen? Of is dat alleen als er een publieke druk komt dat u dan de rechteruitspraak wilt eerbiedigen?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Mijnheer Van den Raadt, waren dit al uw vragen? Want in principe doen we bij een interpellatiedebat een termijn. Dus ik weet niet, u kunt natuurlijk nog wel interrumpen hierna.

De heer Van den Raadt: Nou, voorzitter, ik zeg net dat ik ... Kijk, voor de mensen thuis, die vragen sturen we een dag van tevoren op, hè? Dus u heeft dat ook kunnen voorbereiden. Ik zeg net: laat ik een vraag stellen en dan het antwoord krijgen, zodat we niet, kijk, want nu stel ik een vraag en nu is het antwoord al onduidelijk, maar als ik er tien achter elkaar stel, dan missen we straks de helft van de antwoorden en dit is toch wel een belangrijk onderwerp voor Trots Haarlem. Dus vandaar dat ik nu vraag 1 heb gesteld, ik merk dat de burgemeester niet antwoord geeft op de vraag, dus ik stel nog op een heldere manier, dat hij nog even kan antwoorden met het goede antwoord, en dan ga ik naar vraag twee, voorzitter.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Duidelijk, heer Van den Raadt. Ik zal mij, ik kreeg wat ingefluisterd, maar het is natuurlijk zo dat u, mijnheer Van den Raadt, als indiener heeft twee termijnen bij een interpellatiedebat en de rest van de raad heeft een ... Dan wordt het heel interessant wat ik krijg ingefluisterd. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik heb net het antwoord gegeven en dat verandert niet als je hem nog een keer stelt, de vraag. De reden waarom wij dat twee jaar geleden niet gedaan hebben is dat wij vinden – vonden en vinden overigens – dat goede redenen zijn om een rapport integraal geheim te verklaren als het gaat om een integriteitszaak. Ik denk dat daar ook goede argumenten voor zijn. Maar we zijn nu twee jaar verder, ondertussen is er rond dit rapport al diverse keren weer discussie geweest, zijn er vragen vanuit de raad gekomen, en het leek ons niet zinvol om die principiële vraag, die wij wel hebben, om die nu eerst uit te laten spreken. We hebben gezegd: voor dit rapport gaan we het nu doen zoals de rechter het heeft aangegeven, de rechtbank, gelet op die maatschappelijke vraag. Dat is niet omdat wij alleen maar iets doen als er druk is, maar wij doen dat omdat wij natuurlijk altijd reageren op wat er gebeurt in de raad en in de samenleving. Volgens ons is het verstandiger om nu dit rapport openbaar te maken met weglating van de persoonsgegevens en alles wat daartoe te herleiden is, en om wel nog de principiële uitspraak te vragen aan de Raad van State.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik ga door naar vraag 2. Waarom hebben gemeentesecretarissen in 2014 en de burgemeester in 2017 geen gevolg gegeven aan het in het rapport genoemde integriteitsschending?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik denk dat dat een misverstand is. Wat er gebeurd is, is dat de directie indertijd, omdat er bepaalde vragen waren over dingen die naar voren waren gekomen bij onderzoek, dat ze daar nader onderzoek heeft laten uitvoeren. Dus er is geen sprake van dat de gemeentesecretaris gezegd heeft: daar doen we niks aan. Er is een onderzoek geweest, dat is namelijk precies het onderzoek waar we het nu over hebben, en de conclusie die daaraan verbonden is, dat is dat er geen integriteitsschending kan worden vastgesteld of aangetoond. Dan kan je daar nog van alles van vinden, maar dat is in ieder geval de conclusie die daar aan verbonden is.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, vraag 3.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Die sluit daar heel mooi bij aan. Waarom is het PWC-onderzoek stopgezet, terwijl de rechercheurs van PWC aanleiding zagen om door te Rechercheren?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Je kijkt wat er in een rapport staat, en mensen die kunnen vinden: het is misschien best de moeite waard om nog weer alle stoeptegels nog een keer om te keren. Maar wij hebben gekeken wat er in het rapport staat en geconstateerd – het toenmalige bestuur en directie – dat dat geen zin had, dus dat is niet gebeurd. Overigens, dat is wel interessant, want die onderzoekers zijn van het accountantskantoor wat ook onze stukken vaststelt, die hadden zelf bepaalde dingen aangegeven. Er is een nader onderzoek geweest en ook de conclusie van de accountants was dat het geen reden was om verder goedkeuring aan stukken te onthouden en dat er geen aanleiding was om eerst verder onderzoek te doen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik denk dat ik dan een ander rapport heb gelezen, maar goed. Als u dit zegt, dan geloven we dat, het staat in ieder geval op de band. Vraag 4: wie heeft opdracht gegeven tot de beknopte onderzoeksvraag? Want u zegt: wat er in dat rapport staat, maar dat heeft natuurlijk mede te maken met welke vraag je stelt voor het onderzoek, want PWC adviseerde uitgebreider onderzoek te doen en waarom werd dit niet gedaan?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Indertijd is er geconstateerd: wij willen gewoon weten wat daar precies gebeurd is en hebben opdracht gegeven, de directie heeft dat toen gedaan – want dat is namelijk de normale gang van zaken als er iets in de organisatie aan het licht komt, dat de directie de verantwoordelijkheid heeft om dat op te pakken – heeft dat ook gedaan, heeft de vragen gesteld en heeft vervolgens op basis van het rapport zoals het er lag geconstateerd dat weliswaar er allerlei dingen niet klopten, administratief, dat er dingen niet juist zich hebben afgespeeld, maar dat er geen integriteitsschending of fraude kon worden vastgesteld. Dat was de

zaak waar het om ging. De directie heeft overigens wel degelijk vervolgstappen gezet, want die heeft ook vervolgens opdracht gegeven om een aantal zaken in de betreffende afdeling te veranderen, om dit soort zaken voor de toekomst te voorkomen. Dus er is wel degelijk vervolg gegeven aan het onderzoek. Tenslotte, wie heeft opdracht gegeven? Dat is de directie.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, kennelijk verschillen we van mening dat als je iets grondig wil weten dat je niet een beknopte onderzoeksvraag moet doen. Maar goed, ik begrijp uw antwoord. Wat is het aandeel van het meldpunt Integriteit rondom het achterhouden van het PWC-rapport?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Geen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Dank u. In hoeverre schaadt de uitspraak van de rechtbank de positie van de financieel controller die als behandelend ambtenaar ... Even kijken hoor, even overnieuw. In hoeverre schaadt de uitspraak van de rechtbank de positie van de financieel controller, die de behandelend ambtenaar was en vanwege zijn functie van onbesproken gedrag moet zijn?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, deze vraag heb ik moeite mee, maar goed, u kiest ervoor om de vraag op deze manier te stellen. Volgens mij op geen enkele manier heeft de uitspraak van de rechtbank enige invloed op de positie van de controller van de gemeente. Wat er gebeurd is, dat is dat de rechtbank zegt: de methode die u hebt toegepast, die is volgens ons niet de juiste. De rechter beslist in dit soort zaken, tenzij een hogere rechter een andere opvatting heeft. Dat zullen we nog horen, maar op dit moment is dus duidelijk: zoals de rechter het wil, zo dient het te geschieden en zo zal het dus ook geschieden.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Vraag 7: wat betekent deze uitspraak voor het openbaarheidsbeleid rondom integriteitsmeldingen en integriteitsonderzoeken?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, het college blijft van mening dat het juist in verband met integriteit ongelooflijk belangrijk is om daar zeer zorgvuldig mee om te gaan, het gaat over de goede naam van mensen. Bij een integriteitszaak kan het zijn dat er iets aan het licht komt wat niet deugt. Dan worden er maatregelen genomen, dat gebeurt ook bij deze gemeente, er worden regelmatig mensen ontslagen op grond van het feit dat er na onderzoek blijkt dat er integriteitsproblemen zijn. Ook daar worden we trouwens soms op teruggeroepen, want het kan voorkomen dat iemand door ons ontslagen wordt, maar dat aanvecht en dat de rechter zegt: nou, zo erg was het nou ook weer niet. Dan moeten we daarop terugkomen. Maar de aanpak is dus: je gaat zeer zorgvuldig om met de privacy, je doet een zorgvuldig onderzoek. Als er iets niet deugt, dan worden er maatregelen genomen. Als er geen aanleiding is om dat te doen, omdat er geen integriteitsproblematiek is aangetoond, dan heeft die betrokkene ook recht op verdere bescherming van de

privacy. Dat betekent dat wij daar uiterst zorgvuldig mee om zullen blijven gaan, daar verandert de uitspraak van de rechter niets in, en dat wij in ieder geval van de hoogste rechter, in dit geval de Raad van State, graag willen horen of onze benadering dat je, om die grootst mogelijke zorgvuldigheid te krijgen bij integriteitszaken, zowel in de bereidheid om dingen aan te dragen, als in de afhandeling, dat je daarvoor die documenten ook in zijn geheel geheim zou moeten kunnen verklaren. Ik ben heel benieuwd naar wat de Raad van State daar dan uiteindelijk van zal vinden. Ik heb net in deze raad gehoord: ja, als er zoveel weggelaten wordt, wat heeft het dan voor zin om dit rapport openbaar te maken? Nou, dat was nou precies één van onze redenen: het kost een heleboel tijd en het levert weinig op. Ik noem nog een punt, dat wil ik hier toch ook gezegd hebben. Er is hier ook in deze zaal gezegd: wij lezen allerlei dingen in de krant. Volgens mij is het eigenlijk ook een illustratie van het feit dat wij zorgvuldig moeten omgaan met integriteitsvragen. Het is niet de bedoeling dat dat de krantenkolommen vult, maar het is de bedoeling dat dat zorgvuldig wordt onderzocht en dat er wordt opgetreden als dat nodig is.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. De achtste vraag van Trots Haarlem, voor de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dank u wel voor het uitgebreide antwoord. Ik denk dat ik schriftelijk ga vragen welke integriteitsontslagen er allemaal zijn geweest. Vraag 8 is: zijn er meer documenten rondom het PWC-rapport, zoals bijvoorbeeld eerdere versies en/of gespreksverslagen, conceptversies, aanwezig bij de gemeente Haarlem?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: In ieder geval is er nog een aanbiedingsbrief, meen ik. Dus er zijn nog enkele stukken hier omheen, maar dat is uiterst bescheiden, want ik heb al verteld hoe het gegaan is: de accountant stelt iets vast, er is een nader onderzoek geweest, dat is in een zeer vertrouwelijk rapport neergeslagen en daarop zijn besluiten genomen, maar daar zijn geen verdere besprekingen omheen met verslagen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Vraag 9, heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, u begrijpt dat we die natuurlijk ook wel in een of andere gelakte versie ontvangen. Vraag 9: wat heeft u van deze kwestie geleerd?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Dat je uiterst zorgvuldig met de integriteitsvragen moet omgaan. Dat wist ik al, maar het is een soort onderstreping van hoe gevoelig dat ligt. Want de uitspraak van de rechter die is aan de ene kant prettig vanuit het idee: wij willen transparant besturen, wij willen openbaarheid. Maar aan de andere kant lastig als het gaat om de vraag: hoe ga je om met de integriteit van personen. Ik heb de afgelopen dagen gemerkt, ook gewoon door de reactie van mensen, want het gaat gewoon over mensen. Je kunt zeggen: nou ja, als er iets geroepen wordt, dan zal het niet kloppen. Ik denk dat we met elkaar verplicht zijn aan elkaar, wij zijn raad van deze gemeente, het hoogste orgaan in deze gemeente, om op een uiterst zorgvuldige manier om te gaan met de integriteit van iedereen. Wij moeten ons ook nog eens een keer aan de wet houden, de wet zegt dat je ook heel erg zorgvuldig moet zijn met de persoonsgegevens. Wat ik geleerd heb is dat dat nog lastiger is dan ik toch al dacht.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Vraag 10, Trots Haarlem, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: En wat gaat u doen om te voorkomen dat dit nog een keer gebeurt?

Burgemeester Wienen: Wij gaan aan – tenminste, dat is op dit moment de inzet van het college, we hebben het definitieve besluit nog niet genomen, maar dat is wel wat wij als college van plan zijn te doen: toch in beroep gaan als het gaat om die integriteitszaak, het oordeel van de hoogste rechter afwachten en ons daar zeer zorgvuldig aan houden, wat dat oordeel ook zal zijn.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, burgemeester. Ondertussen heb ik hier een reglement van orde van onze raad voor ons en wij kunnen nu als raad in één termijn het woord voeren. Te beginnen bij degene die de inlichtingen heeft ingediend, dat is de heer Van den Raadt, dus ik wil de heer Van den Raadt vragen of hij nog het woord wil voeren nadat deze inlichtingen zijn verstrekt. Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, wij zijn zeer ...

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Van de orde, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Hoe komt u erbij dat we interpellieren in één termijn?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Ik ga het u voordragen, mijnheer Aynan. Met betrekking tot het spreken in termijnen is in artikel 22 van overeenkomsten van toepassing met dien verstande, dat nadat de inlichtingen zijn verstrekt, eerst het lid dat de inlichtingen heeft gevraagd en vervolgens de overige leden in één termijn het woord kunnen voeren. Dat staat in de toelichting van ons reglement van orde wat ik hier onder mijn neus geschoven krijg. Als u dat anders leest dan lijkt me dat goed om dat buiten de vergadering een keertje met elkaar te bespreken.

De heer Aynan: Voorzitter, artikel 22 spreekt over twee termijnen en die is gewoon ook op interpellatie van toepassing.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Er staat dus in de toelichting, onder lid 4, dat de overige leden in één termijn het woord kunnen voeren. Maar mochten we hierover van mening verschillen, laten we dat een keertje buiten de vergadering onderzoeken, mijnheer Aynan. Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, wij zijn zeer dankbaar voor de vragen. Wij willen ook de heer Garretsen bedanken en mevrouw Van der Smagt, wij hebben zelf ook hard aan dit project gewerkt, een beetje meer op de achtergrond, maar iedereen die hieraan mee heeft gewerkt: hartelijk bedankt. Wat de burgemeester zegt is dat integriteit en al die zaken die in dit rapport beschreven worden zeer grondig moeten worden aangepakt. We hadden graag gezien dat, als de burgemeester zegt: wij moeten ons houden aan de wet, dan is er een wettelijke uitspraak geweest van de rechter in 2017, dan hadden we graag gezien dat dat iets vlotter was opgepakt in 2017, dan hadden we nu in 2019 er niet over hoeven te spreken waarschijnlijk. Daarom dienen wij een motie in.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Van den Raadt van Trots Haarlem kondigt een motie aan. Ik neem aan dat die ook digitaal is aangeleverd nu bij het griffiebureau, want dan kan hij verspreid worden naar de overige raadsleden.

De heer Van den Raadt: Dat ga ik nu doen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Oké, dank u wel. Andere leden? De heer Garretsen van de SP.

De heer Garretsen: Ja, dank u wel. Ik ben in een antwoord teleurgesteld van de burgemeester, en dat was op de vraag: wat heeft u ervan geleerd? Dan hoor ik de burgemeester precies hetzelfde vertellen als hij al jarenlang vertelt. Dus de burgemeester verandert niet van mening, ook als hij zes uitspraken verliest. En waarom heeft hij zes uitspraken verloren? Omdat hij de openbaarheid onvoldoende heeft geëerbiedigd, en dat hoor ik de burgemeester niet zeggen als leermoment. De burgemeester is gewoon halsstarrig, heeft een kokervisie, blijft bij hetzelfde standpunt en ik vraag me af: hoeveel rechtszaken moet de burgemeester nog verliezen voordat hij inziet wat de rechter zegt, namelijk dat hij de openbaarheid niet voldoende eerbiedigt. Dan heb ik nog een concrete vraag: onder andere is geconstateerd dat er naar grote mate van waarschijnlijkheid een vervalste handtekening is gezet, waarom heeft het college geen aangifte daartegen gedaan?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Nog andere leden die het woord willen voeren? De heer Aynan van Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. U heeft al een geanonimiseerd rapport van PWC naar ons gestuurd. Ja, de persoonsgegevens zijn weggelakt en u gaat ons bij agendapunt 4 vragen om akkoord te gaan met de geheimhouding op dat geanonimiseerde rapport. De vraag is: het is geanonimiseerd, is geheimhouding dan nog wel van toepassing? En u zegt dat u naar de Raad van State gaat, geldt dat ook voor de uitspraak over het PWC-rapport?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank, heer Aynan, voor uw vragen. De heer Smit, OPH, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Kan de burgemeester een definitie geven van integriteitsschending? Want als je zegt dat die niet vastgesteld kan worden, dan moet er ook een definitie zijn. Ik heb het rapport gelezen en mijn gevoel is dat er wel degelijk sprake weer is geweest van integriteitsschending of -schendingen. Dat is één. Een tweede is: ja, je moet zeer zorgvuldig omgaan met de privacy van mensen die zich op dit moment niet kunnen verdedigen en die mogen niet publiekelijk hier genoemd worden. Maar zoals ik al zei, bij passage 101, de laatste op pagina 18: als je van de circa 65 woorden, die geen namen bevatten, er 19 overhoudt – dan heb ik dus de namen al weggelaten, hè – dan heb ik het gevoel dat u nog even uit moet leggen, en ik heb natuurlijk vanaf 18:50 uur tot nu toe niet het hele geanonimiseerde rapport gelezen, maar vermoedelijk is dat straks op meer punten een scherf van wat er gestaan heeft. Ik vind het niet passen dat u op die manier de lakstift heeft gebruikt. Bent u bereid om een nadere versie te maken waarin u scherper en duidelijker de lakstift gebruikt, met bescherming van de privacy, maar wel degelijk met instandhouding van teksten die daar omheen staan? Dank u wel.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Mevrouw – jeetje mina, blackout – Sterenberg van de VVD, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, het staat voorop dat de gemeente zich echt moet schamen voor hoe er hier is omgegaan met de geheimhouding. Maar het gaat hier niet alleen om de documenten, maar het gaat er natuurlijk ook om hoe we zijn omgegaan met de klokkenluidster. Want dat moeten we ook niet vergeten, dat was gemeente ook een verantwoordelijkheid daar naartoe hebben. Het gaat heel erg natuurlijk nu om de

papieren, om de rapporten, maar laten we ook het persoonlijk leed niet vergeten. De heer Smit gaf het zojuist al aan dat het weglakken nu van de versie waarover we straks beslissen qua geheimhouding, ik heb het nog niet goed kunnen beoordelen, maar ik kan u inderdaad wel verzekeren dat wij daar net zo naar gaan kijken als dat de heer Smit nu even in de tussentijd heeft gedaan. Als daar ook maar een paar woorden te veel weggelakt zijn, dan lappen we dus nu alweer de boel aan onze laars. Dit moet wel echt het leermoment zijn van het college om anders om te gaan met de geheimhouding. Als we dan vanavond horen dat we voor het gemak maar eventjes alvast wat documenten geheim gaan verklaren, dan baart dat de VVD in ieder geval enorme zorgen, want zo hoor je niet met geheimhouding om te gaan.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mevrouw Sterenberg van de VVD. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik sluit me aan bij de woorden van mevrouw Sterenberg, maar voor de volledigheid, om de zaken te kunnen beoordelen, dat PWC-rapport is natuurlijk niet uit de lucht komen vallen, er is natuurlijk voorafgaand aan dat PWC-rapport zal er toch wel een onderzoek hebben plaatsgevonden. Mijn verzoek is dan aan het college om ons dat onderzoek toe te zenden.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem. Nog andere leden van deze raad die het woord willen voeren? Nee? Dan is het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Hoeveel uitspraken van de rechter heeft de burgemeester nodig om op een andere gedachte te komen? Nou, één, namelijk de hoogste rechter die in dit land erover gaat. Wat mij betreft, het is voor mij ook heel erg simpel, als we geen beroepsmogelijkheid hadden, dan was dit het moment geweest om te zeggen: oké, de rechter, degene die daarover gaat, heeft gesproken en dat is het dan. Wij denken dat er wel argumenten zijn. Overigens, ik heb aan onze juristen gevraagd: is er, als de rechter zo'n duidelijke uitspraak doet, dan aanleiding om in beroep te gaan, want wat mij betreft gaan wij niet in beroep als je al weet wat de uitspraak gaat worden. Dat is nou net het interessante, er is heel recente jurisprudentie van de Raad van State waarin soortgelijke gevallen wel in integriteitszaken de geheimhouding van het hele document werd gezegd dat dat terecht was. Daarom lijkt het ons gewoon goed voor ons allemaal – voor mij, ik leer daar graag van – en ook voor ons allemaal goed als de Raad van State voor eens en voor al duidelijk maakt: zo is het. Ik zie dat ook niet als eigenwijsheid, maar gewoon het volgen van de weg die in dit land daarvoor is aangewezen, namelijk je kunt de zaak voorleggen – ik geef u absoluut gelijk, het geeft zeker te denken dat de rechter zegt: ik vind echt dat het zo moet, want zo lees ik de wet. Ons beroep op bijvoorbeeld de wet Huis van de klokkenluiders, daarvan zegt de rechter: die vind ik hier niet van toepassing. Nou, dat is interessant om te kijken of dat ook in hoogste instantie blijft staan, want je zou achter de juridische werkelijkheid ook nog kunnen kijken naar: waar gaat het me nou eigenlijk om? Mij gaat het er in de eerste plaats om een integere organisatie aanpakken, daar waar sprake is van schending van integriteit en van fraude. Om dat zo helder mogelijk aan het licht te krijgen, wil ik graag dat mensen zonder enige terughoudendheid, als zij daarover vraagtekens hebben, zich kunnen wenden tot degene die daar dan onderzoek naar moeten doen, om te zeggen: volgens mij klopt er hier iets niet. Op het moment dat je het gevoel hebt: als ik dat ga doen, dan ligt dat direct op straat, dan zal dat betekenen dat de bereidheid om dat aan de orde te stellen mogelijk kleiner wordt. Precies om die reden heeft de wetgever gezegd in de wet Huis op de klokkenluiders dat daar een speciale voorziening voor is. Ik vind het helemaal niet zo gek dat wij kijken of dat ook voor ons niet toch de beste weg is om ervoor te zorgen dat, als er vraagtekens of klachten zijn, dat mensen daar ook zich vrij voelen om daarmee naar de instanties te stappen en het uit te laten zoeken. En dat er geen drempel is: ja, dan staat het straks in de krant, direct. Het tweede waar het mij om gaat is: wij moeten

aan de integriteit van mensen geen twijfel zaaien als niet gebleken is dat er aanleiding voor is, dus wij gaan uiterst zorgvuldig om met de privacy. Dat is wat ik in ieder geval nog steeds voorop laat staan en nogmaals, de hoogste rechter die bepaalt hoe het moet worden geïnterpreteerd. Waarom geen aangifte gedaan? Ik heb het iets snel opgeschreven, ik zit even te kijken van wat ook alweer de achtergrond van die vraag was, waarom ...

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Dank u wel, voorzitter. Er was een gerechtvaardigd vermoeden, voldoende, van die vervalste handtekening. Nou ja, dat is een strafbaar feit, waarom is dat niet aangegeven?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, nou, dat is een opportuniteitszaak. Ik kan mij voorstellen dat je dat wel doet, maar de afweging was, dit onderzoek is uiterst zorgvuldig gekeken: jongens, hoe zit dat nou? Er staat een handtekening waarvan degene die, waarvan de naam er staat, zegt: dat is mijn handtekening niet. Vervolgens is op geen enkele manier vast te stellen van wie de handtekening dan wel is, dat wordt al heel gauw een welles nietes verhaal. Wij hebben gezegd: als we niet meer in handen hebben dan dit, heeft het geen zin om aangifte te doen. Dus dat is een opportuniteitskwesitie. Dan het geanonimiseerde rapport. Ja, moet je dan nog geheimhouding opleggen, want dat is dan toch al automatisch van toepassing, was de vraag. Nee, het college heeft gezegd: wij gaan mee, wij volgen de rechter. De rechter zegt: u mag niet het rapport als geheel geheim verklaren, maar u moet dat per zin, per onderdeel, per alinea beoordelen. Wij gaan nog ietsje verder, wij hebben het inderdaad niet alleen per alinea, maar per zin, zo ongeveer per woord beoordeeld en gezegd: oké, dit is te herleiden, daar hebben we geheimhouding opgelegd afgelopen dinsdag. De rest van het rapport is dus inderdaad al openbaar en op die delen, waar wij nu u dit voorstel voor doen, namelijk die weggelakt zijn, waar de heer Smit over spreekt, daarvan stellen wij voor dat u daar ook de geheimhouding van bekrachtigt, omdat anders de namen ook openbaar zijn. Vervolgens is de vraag: wat is nou de definitie van integriteitsschending? Ik denk niet dat we hier academische definities moeten gaan bespreken met elkaar, maar waar het om gaat is: er zijn wettelijke regels en er zijn duidelijke, omschreven gedragsregels waar mensen zich aan dienen te houden, waar ambtenaren zich aan dienen te houden en waar bestuurders zich aan dienen te houden. Wanneer iemand zich daar niet aan houdt is er sprake van integriteitsschending. Maar dan gaat het dus wel om regels die we ook daadwerkelijk hebben en het moet aangetoond worden, en met name dat laatste punt, dat er aangetoond wordt dat er iets niet klopt, dat is ook een heel gevoelig aspect in deze zaak.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Nog een interruptie van de heer Smit, OPH.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, ik kan dit volgen, maar zou de raad dan een overzicht kunnen krijgen hoe u stap voor stap komt tot de definitie, tot de bepaling van een integriteitsschending? En vervolgens, ja, dan moet je het ook kunnen bewijzen. Maar u geeft een aantal stappen aan, maar u zegt niet duidelijk wanneer u in staat bent om het woord integriteitsschending los te laten op een casus. Dat wil ik dan van u graag op papier zien.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, dat kan wel degelijk, ik wil daar ook graag nog een keer op ingaan, want wij hebben toevallig nog niet zo lang geleden in de commissie Bestuur hierover gesproken. Daar is ook, en we hebben trouwens zelfs bij het begin van deze raadsperiode, toen ging het over integriteit bestuurlijk, hebben we met elkaar uitvoerig besproken, in de sociëteit was dat: hoe kijk je daar nou naar en hoe ga je ermee om?

Het lijkt mij beter dan nu hier nog heel lang – vind ik leuk, hoor – maar ik denk dat het beter is om er dan een keer apart over te spreken. Ja?

De heer Smit: U zegt dat toe?

Burgemeester Wienen: Ja. Zeker.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: U hoort net de terechte toezegging, de heer Smit.

Burgemeester Wienen: Ja. Dan wat betreft het aantal woorden wat in het laatste stukje is weggelaten. U zegt: bent u bereid een nieuwe versie te maken? Nou, de versie die hier ligt, die is de afgelopen dagen onder stoom en kokend water tot stand gekomen. Dat kost veel tijd, dat komt omdat er heel scrupuleus gekeken wordt. Oké, namen is heel simpel, kan je gewoon direct weglakken. Daarna ga je kijken naar functie-aanduidingen. Als je een functie-aanduiding erin zet, dan is vervolgens voor iedereen die zich daar even in verdiept duidelijk over wie dat dan gaat, dus dat is herleidbaar op een persoon. Vervolgens, bepaalde dingen die aan de orde zijn, zijn ook herleidbaar tot functies en afdelingen. Er is dus gekeken op een heel zorgvuldige, maar ook oprechte manier: jongens, we gaan het zelfs niet per alinea bekijken – wat volgens de rechterlijke uitspraak ook nog gekund had – maar we gaan het echt bekijken van welke aanduidingen en woorden moet je weggelaten om te voorkomen dat je met enige reconstructie, met enig detectivewerk zou ik bijna zeggen, van de geanonimiseerde versie naar de personen kunt. Daar zit iets subjectiefs in, want er vinden dus discussies plaats: had dit nou weggelaten moeten worden of had dat misschien nog wel gekund? Precies dat soort afwegingen, lastige vragen, daarvan denk ik: daar kunnen we hier heel lang welles nietes roepen, en wij kijken er heel zorgvuldig naar, wij kijken er nog zorgvuldiger naar. Er zijn twee dingen in het geding: openbaarheid aan de ene kant, de anonimiteit, het respecteren van de privacy aan de andere kant. We zijn daar uiterst zorgvuldig mee bezig geweest. Ik denk als die 65 naar 19 met vijf verschillende personen bekijkt, dan zijn er die misschien komen tot: nou, ik denk dat je makkelijk 30 woorden had kunnen laten staan. Een ander zal zeggen: ik had er misschien nog twee weggelaten. Hier is uiteindelijk geen wiskunde op toe te passen, daar zit ook iets subjectiefs in. Maar het is gedaan met de oprechte wens om te komen tot openbaarmaking van het rapport minus de tot personen te herleiden gegevens.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: U heeft nog twee interrupties, zijnde van de heer Smit van de OPH en daarna mevrouw Van Zetten. De heer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. U zei: je kan, wat de rechter zei, het per alinea ook doen. Maar ik dacht dat de rechter daar zijn – laat ik daar voorzichtig zijn als niet-jurist – voorkeur voor uitsprak. In die zin heeft u dat naast u neergelegd. Als u zegt: het hadden ook 30 woorden kunnen zijn. Dan hadden we in ieder geval 30 woorden gehad en dan hadden we een paar woorden erbij gehad waarvan ik denk dat het niet te herleiden is. Maar uiteindelijk, ik deel uw mening niet. Laat ik zo stellen: uw mening misschien deel ik, maar de uitkomst deel ik niet.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, even voor alle helderheid. Ik zeg niet het hadden er 30 kunnen zijn, ik zeg: als je vijf mensen ernaar laat kijken, dan heb je kans dat er vijf verschillende aantallen woorden uit komen, omdat de een net iets anders weegt als de ander, en dat zal ook nog te maken hebben trouwens met het feit, of je weet wat er wordt aangeduid. Als je dat niet weet, dan denk je: nou ja, dit is anoniem. Maar op het moment

dat je het wel weet, dan denk je: ja, dit zou best te herleiden kunnen zijn. Er zit iets subjectiefs in, dat is mijn stelling.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Volgens mij heeft u al met elkaar afgesproken dat dat u nog een keertje door gaat praten ... Een laatste interruptie, de heer Smit.

De heer Smit: Ja, en dat was, de rechter heeft volgens mij aangeven dat hij een alineagewijze behandeling met de witte stift bedoelde. En u zegt: nee, we zijn per zin gaan doen. Maar ook dan bent u weer wellicht roomser dan de paus, kan dat?

Burgemeester Wienen: Nou, volgens mij hebben wij uiterst scrupuleus geprobeerd te doen wat de rechter ons nu heeft aangegeven.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: U heeft ook nog een interruptie van mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de burgemeester is heel erg omslachtig om uit te leggen hoe wij de privacy van mensen beschermen, en alles weglakken, en vooral moet je niet weten wie het zijn. Maar heeft u diezelfde warme gevoelens nou ook voor de klokkenluidster, die natuurlijk aantoonbaar hier onder geleden heeft en laatst nog een toch wanhopige oproep deed in de krant, dat zij zich toch niet heel erg beschermd voelde door de organisatie. Hoe kijkt u daar dan tegen op? Want wij moeten natuurlijk naar twee dingen kijken, we moeten kijken: hoe heeft de organisatie gereageerd op dit voorval, maar we moeten ook kijken naar de slachtoffers. En dan moet je af kunnen wegen, en ik heb nu wel het idee dat het hele college toch achter die organisatie staat en het slachtoffer daar toch ook een beetje de dupe van wordt. Maar misschien kunt u aantonen dat dat niet zo is, en dan wil ik wel graag een reactie.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Dat zijn precies de vragen van mevrouw Sterenberg, maar ik snap dat u zegt: ja, dat wordt misschien nu een deel waar we het even nog explicieter over moeten hebben. Ik heb ook kennisgenomen van het feit dat iemand aangeeft: ik ben de klokkenluidster. Ik heb die persoon daarom ook gezegd dat het mij goed lijkt om een gesprek te hebben. De informatie die ik heb, dat blijkt ook uit het stuk in ieder geval, uit het stuk blijkt helemaal niet dat er een klokkenluidster is. Uit het stuk blijkt dat er een aantal gedragingen zijn, een aantal dingen zijn, die niet kloppen, en die zijn zorgvuldig onderzocht. Er is iemand die zegt: ik ben op de een of andere manier betrokken bij deze zaak en ik heb het gevoel dat ik de klokkenluider ben, of ik ben de klokkenluider, en ik ben slachtoffer. Ik vind dat dat zorgvuldig bekeken moet worden. Dat is zorgvuldig bekeken overigens – het speelt een aantal jaren geleden – dat is bekeken, daar is toen een bepaald oordeel uitgekomen en omdat de mevrouw zich nu ook tot mij wendt heb ik gezegd: dan lijkt het me goed dat ik daar ook kennis van neem om te kunnen beoordelen of ik denk dat dat inderdaad het geval is. Dus, maar ik kan daar op dit moment niet verder op vooruitlopen, ik kan alleen zeggen: het is bekeken. Toen is er gezegd: dat klopt niet. Ik zal nu naar aanleiding van de vraag die iemand aan mij stelt daar ook nogmaals naar kijken en daar met haar over spreken.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: U heeft nog een interruptie, alleen voordat ik die het woord geef kondig ik alvast aan dat de motie van de heer Van den Raadt ondertussen digitaal beschikbaar is, dus dan kunt u daar kennis van nemen en kunnen we er daarna over gaan stemmen. Dus dan geef ik nu eerst het woord aan de heer Aynan van Jouw Haarlem, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de burgemeester zeggen dat de ambtenaar in kwestie geen klokkenluider is. Klopt dat?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Wacht even, hoor. Wat zegt u?

De heer Aynan: U heeft net gezegd dat de ambtenaar in kwestie geen klokkenluider is.

Burgemeester Wienen: Nou, ik heb gezegd dat mij niet bekend is dat er een klokkenluider is in deze zaak, maar wel dat er iemand is die zegt: ik ben klokkenluider.

De heer Aynan: Oké.

Burgemeester Wienen: Daar heb ik van gezegd: daar ga ik nader mee in gesprek om te kijken hoe zit dat precies.

De heer Aynan: Maar voorzitter, hoe kan het dan dat, volgens mij is het de stadsadvocaat, maar in ieder geval de gemeente, zich bij de rechtbank beroept op de wet voor de klokkenluiders?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Dat komt omdat bij de rechtbank ging het over zes zaken, en in die zes zaken gaat het vooral over – eigenlijk is dat de gemene deler – integriteitsklachten. We hebben in Nederland net een nieuwe wet, die is nog niet zo lang van kracht, en die regelt hoe je daarmee omgaat. Die wet heet Huis van de klokkenluider. De vraag is nu even: waar heeft die dan precies wel betrekking op en waar precies niet? Maar het gaat over integriteitszaken, en naar onze mening is dus wat daar geregeld is naar analogie ook van toepassing op integriteitszaken bij de gemeente. Dat is een van de dingen waar de rechter een uitspraak over heeft gedaan, maar waar bij de Raad van State in laatste instantie nog gekeken kan worden of wij daar gelijk in hebben of niet. Dus het heeft niet te maken met de vraag of er een klokkenluider is, maar of de wetgeving rond integriteitsklachten bij de overheid, of die hier van toepassing is. Die wet heet nou een keer zo, Huis van de klokkenluider. Ja, waarom ze het zo genoemd hebben weet ik niet.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, burgemeester. Ik zie de heer Van den Raadt nog met een interruptie.

De heer Van den Raadt: Ja, de laatste verduidelijkende vraag over die klokkenluidster, of misschien noemt u het liever zondebok. Maar u zegt: die komt nu naar me toe en daarom hebben we een gesprek. Die heeft u nooit eerder benaderd dan zeer recent? Ook niet per mail of iets dergelijks?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nee. Ik ben niet gewend om te citeren uit dingen die naar mij toe gestuurd worden, maar laat ik dan in dit geval zeggen dat de eerste zin is: wij hebben nooit eerder contact gehad. Het bericht stamt van afgelopen maandag, dus eerder is er geen contact geweest. Ten aanzien, als ik dat mag doen, mag ik even reageren op de motie?

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Ik wil eerst nog de motie voordragen, zodat alle leden ook er kennis van hebben kunnen nemen, want ik weet niet of iedereen dat digitaal is gelukt. Dus de heer Van den Raadt van Trots Haarlem heeft een motie ingediend. De gemeenteraad, gehoord in het interpellatiedebat, overwegende dat: burgemeester Jos Wienen portefeuillehouder is inzake het PWC-rapport; van een burgemeester een neutrale houding verwacht mag worden; een burgemeester medeverantwoordelijk is voor de integriteit van een gemeente. Constaterende dat: het rapport geheim is verklaard tegen de eerste uitspraak van de rechter in; een burgemeester heeft een voorbeeldfunctie en hoort daarom rechterlijke uitspraken te respecteren; de burgemeester ook niets heeft ondernomen om de gemelde misstand aan te pakken of de raad actief te informeren dat er hier zaken verkeerd zijn gegaan; zegt het vertrouwen in burgemeester Jos Wienen op en gaat over tot de orde van de dag. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem. Korte reactie van de burgemeester hierop.

Burgemeester Wienen: Ja, het oordeel over dit soort zaken is aan de raad, dus daar laat ik het ook graag liggen. Maar ik wil een ding wel, want er wordt hier bij de constatering iets gezegd en daar heb ik uitzonderlijk grote moeite mee, namelijk dat rechterlijke uitspraken niet gerespecteerd worden. Wat ik doe, en wat het college doet, en wat volgens mij in dit land ook volstrekt gebruikelijk is, dat is dat wij de gang van de rechtspraak in Nederland volgen. Dat is: als er een zaak is, dan is de rechter degene die daarover een besluit neemt, en daar hebben wij dan de mogelijkheid om in beroep te gaan. Als je dat doet, dan hangen daar bepaalde consequenties aan, maar het is denk ik belachelijk om te veronderstellen dat wanneer je in beroep gaat tegen een rechterlijke uitspraak, dat je dan de rechterlijke uitspraak niet respecteert. Dat betekent gewoon dat je het oordeel vraagt van een hogere rechter, zo zit het in Nederland in elkaar. Ik heb er eerlijk gezegd moeite mee dat er hier gesuggereerd wordt dat ik de rechter niet respecteer. Ik heb hier een- en andermaal gezegd dat ik dat wel doe en zal doen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank voor uw reactie, burgemeester. Ik stel voor dat wij overgaan tot stemming.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde, ik wou een korte schorsing.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Een korte schorsing. Dan stel ik voor dat wij heel kort schorsen, maximaal 5 minuten.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Raad, wilt u allemaal weer gaan zitten? Geachte leden van de raad, als u uw beraadslaging wilt staken en allemaal weer wilt gaan zitten, dan kunnen wij overgaan tot stemming. Deze schorsing was aangevraagd door de heer Garretsen, dus de heer Garretsen krijgt dan ook zoals gebruikelijk als eerste het woord. De heer Garretsen van de SP.

De heer Garretsen: Ja, wij constateren dat wat de burgemeester nu in zijn portefeuille heeft, voor een deel een erfenis is uit het verleden. Wij betreuen wel in hoge mate de manier waarop de burgemeester met de geheimhouding van het PWC-rapport is omgegaan. De burgemeester hoort de Wet openbaarheid van bestuur te kennen als geen ander eigenlijk in deze raad. Hij vond het toch nodig om ondanks de opmerkingen die diverse raadsleden maakten, ja, in een rechterlijke procedure te gaan, terwijl hij van tevoren had kunnen weten dat delen van het PWC-rapport wel openbaar zijn. Dus wij betreuen zijn houding in deze zaak, maar we zullen de motie niet steunen, en dan in één zin: omdat het voor een groot deel een erfenis uit het verleden was, het is in 2011 begonnen, de burgemeester is in september 2016 aangetreden.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Garretsen, dank u wel. Ik gaf u natuurlijk het woord procedureel gezien omdat u de schorsing had aangevraagd, maar het was gelijk uw stemverklaring, neem ik aan.

De heer Garretsen: Dat heeft u heel goed gezien, voorzitter.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Mooi zo. Maar de heer Van den Raadt, als indiener van de motie, die wil ook iets zeggen.

De heer Van den Raadt: Ja, dat klopt, voorzitter. Want we zijn natuurlijk allemaal ...

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Het is natuurlijk, u heeft hem ingediend, dus in principe heeft u geen stemverklaring, dus u kunt hem natuurlijk intrekken.

De heer Van den Raadt: Nee, maar ik ga een punt van orde ...

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Een punt van orde, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ik ga de motie aanpassen. Bij de derde bullet, 'constaterende dat', ga ik de eerste zin weghalen. Dat de burgemeester niks heeft ondernomen, dat haal ik weg. Dat hij de raad niet goed heeft geïnformeerd laat ik staan. Dus die eerste zin van de derde bullet gaat weg. We zijn allemaal mensen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Oké, dus bij 'constaterende dat', daar stond: de burgemeester ook niets heeft ondernomen om de gemelde misstand aan te pakken of de raad actief te informeren dat hier zaken verkeerd zijn gegaan. Daarin schrapt u: de burgemeester ook niets heeft ondernomen om de gemelde misstanden aan te pakken. Dus wordt die bullet: de raad actief te informeren dat hier zaken verkeerd zijn gegaan.

De heer Van den Raadt: Ja, ik wil graag die eerste zin weggelakt zien.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Oké, dan brengen we de motie als dusdanig in stemming en gaan we door met het verzamelen van de stemverklaringen. Ik zie ... Ook een punt van orde, mevrouw Sterenberg, of stemverklaring? De heer Rijssenbeek was u net voor. De heer Rijssenbeek van D66, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik zal mij een iets langere stemverklaring permitteren, omdat ik net tijdens de interpellatie netjes mijn mond heb gehouden. Maar wij zullen de motie niet steunen, wij vinden hem echt buiten alle proportie. We zien dat er aan diverse kanten wordt geworsteld met de kaders van de geheimhouding. Overigens, geheimhouding waar wij als raad over gaan en waar ook een eventuele Wob-procedures weer aan gelinkt worden, dus het loopt allemaal door elkaar heen. Daar zijn juridische procedures over en wij steunen de burgemeester ook in het feit dat die juridische procedures ook uitgeprocedeerd mogen worden, om daar een uitsluitel in te krijgen. Wij zien wel dat dit in de toekomst vraagt om een helder kader en dat wij daar ook als raad bij zijn, dus in die uitnodiging om te reflecteren op het bestanddeel integriteit of integriteitsschending, zouden we die gelegenheid graag willen gebruiken om een breder kader neer te zetten. Zodat we dit niet op incidenten hoeven te doen en daar helaas ook weer allerlei mist om komt te hangen en Elswoutshoek-achtige taferelen opdoemen, maar dat we gewoon uit kunnen leggen waarom we onder bepaalde omstandigheden bepaalde zaken wel of niet geheim verklaren. Want daar is dringend behoefte aan, met alle goede intenties van alle partijen die hierbij betrokken zijn.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: En dan zeg ik tegen de collega's: neem niet een voorbeeld aan de heer Rijssenbeek qua lengte van de stemverklaring. Want de stemverklaring is toch: ik stem voor of ik stem tegen de motie, want. Mevrouw Sterenberg van de VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, de heer Van den Raadt zet iedereen die hier kritisch is eigenlijk gewoon voor het blok voor een kop in de krant. Wij keuren de gang van zaken rondom dit dossier heel sterk af, maar op deze manier gaan we hier ook niet om met mensen, daarvoor gaan de constatering in deze motie te ver en zijn die te persoonlijk, en daarom zullen wij deze motie niet steunen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Wij gaan als PvdA deze motie niet steunen. Wij vinden dat je netjes met mensen moet omgaan, dat geldt dus ook dat je netjes met een burgemeester om moet gaan. Verder staan we voor 100% achter de woorden van de heer Rijssenbeek en we wachten de discussie hierover af.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Mevrouw De Raadt, CDA.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het CDA sluit zich aan bij de voorgaande drie sprekers. Wat betreft inderdaad het breder kader, ook daar zouden wij ons nog wel een keer willen uitspreken. Misschien kunnen we dan ook voor eens en voor altijd duidelijk stellen: wanneer wordt er nou iets geheim verklaard aan de hele raad en gaan wij het hier met z'n allen bekrachtigen, en wanneer vindt er alleen geheimhouding plaats aan bepaalde leden van de raad. Ik denk dat dat mooi is om mee te nemen tijdens dat breder kader. Voor de rest sluit ik me aan bij de voorgaande sprekers, wij zullen de motie dus ook niet steunen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: De heer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, met het gevaar wel een beetje in herhaling te vallen, maar GroenLinks gaat de motie niet steunen. Ook geen sprake van, het vertrouwen in de burgemeester opzeggen, we begrijpen ook niet waar die vandaan komt. Tegelijkertijd, wat de heer Rijssenbeek aangeeft is wel een terecht punt, er ligt wel een roep om zo'n kader, wanneer wel, wanneer niet. Zeker openbaarheid, tenzij. Maar misschien zou dat nog wel eens kunnen helpen. Maar gelet op deze motie, die gaan we niet steunen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Liberaal Haarlem zal de motie niet steunen, maar wel het proces in de toekomst nauwkeurig volgen.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. OPHaarlem zal de motie niet steunen. OPHaarlem is niet tevreden over de gang van zaken, vindt dat er te krampachtig – en dat heb ik al eerder gezegd – een lakstift wordt gehanteerd, dat er te vaak – en dan gebruik ik maar de woorden ook van mijnheer Rijssenbeek – en onduidelijk de geheimhouding wordt gebruikt. Wij hopen dat in ieder geval deze discussie – niet de motie, maar deze discussie – een aanleiding is om daar met elkaar transparantie in te vinden en wat dat betreft een gemeente te zijn die openheid durft te geven. Dank u.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. De heer Hulster van de Actiepartij.

De heer Hulster: Actiepartij steunt deze motie niet, maar hoopt wel dat deze discussie aanleiding is om beter om te gaan met de openbaarheid van onze stukken.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter. Hart voor Haarlem steunt deze motie niet, we vinden hem eigenlijk veel te ver gaan. We willen wel opmerken dat er toch wel een zekere krampachtigheid is vanuit de burgemeester hoe hij tegen de zaken aankijkt. Ik begrijp best wel dat u de privacy van mensen heel erg belangrijk vindt, maar ik denk dat wij ook het algemeen belang dienen in deze stad en ook onze volksvertegenwoordigende rol moeten kunnen spelen. Dit is niet echt precies het goede voorbeeld, PWC, maar er zijn genoeg voorbeelden waarvan je denkt, en die komen er zo meteen ook aan: welk belang weegt zwaarder? Ik denk dat het zeker een discussie waard is in het algemeen. Je kan natuurlijk altijd aan bepaalde zaken nog eens even toetsen wat je daar eigenlijk van vindt. Ja, dat is genoeg, dank u wel.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel. Volgens mij hebben wij de heer Aynan nog niet gehad, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Nee, die heeft u nog niet gehad. Ja, wat Jouw Haarlem betreft is dit misschien niet eens het juiste moment om zo een vergaande motie in te dienen. We krijgen nog terugkoppeling over hoe we dit verder gaan doen, ook naar aanleiding van de uitspraken van de Raad van State over andere rapporten. Dan weten we denk ik ook meer. Dus op dit moment geen steun voor deze motie.

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dank u wel, mijnheer Aynan. Nog andere stemverklaringen? Nee? Dan stel ik voor dat wij overgaan tot stemming. Wie steunt deze motie? Dat is de fractie van Trots Haarlem. Daarmee is de motie afgewezen.

4. Bekrachtigen/opheffen geheimhouding

Plaatsvervangend voorzitter Van Leeuwen: Dan gaan wij over tot het volgende agendapunt en geef ik het woord weer aan uw voorzitter van de raad.

De voorzitter: Dank aan de heer Van Leeuwen en ik stel aan de orde agendapunt 4. Ondertussen denk ik dat de achtergrond van dit verzoek tot bekrachtiging geheimhouding wel duidelijk is. Wenst iemand daar nog het woord over? Mevrouw Van Zetten.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde, u vraagt van een hele hoop stukken een bekrachtiging van geheimhouding. Laten we even per stuk, heel graag.

De voorzitter: Ik denk dat het goed is om dan gewoon in de bijdrage de stukken even langs te lopen, maar niet om echt over ieder stuk weer apart een discussie te gaan voeren. Neem het gewoon mee in uw bijdrage. We zitten nu over 21:30 uur en we hebben tot nog toe nauwelijks een ander onderwerp besproken.

De heer Garretsen: Maar voorzitter, sorry, het college vraagt over – ik heb ze niet geteld, maar – een stuk of tien stukken geheimhouding. Dat is belangrijk. We hebben het net vastgesteld met z'n allen dat we openbaarheid belangrijk vinden en nu wil u dat het een soort hamerstuk per tien tegelijk. Ik vind dat echt, ik protesteer.

De voorzitter: Ja, even één inhoudelijk punt van reactie. De reden dat ik voorstel om ze in een keer te doen is een procedureel punt, dan kunnen we de meeste voortgang hebben. Wij hebben net geconstateerd in de eerdere discussie, deze stukken komen gewoon terug. Het is vanwege tijdgebrek om ze nu langs te lopen op verdere selectie, maar ze komen vanzelf terug. Want wij zullen ook bij deze stukken nader kijken of delen van de stukken gewoon openbaar kunnen worden, maar daar hebben we nog geen tijd voor gehad. Dus dat is de argumentatie. Ik kijk eerst eventjes, als u de heer Garretsen volgt dat u het per onderdeel wil doen?

De heer Smit: Voorzitter?

De voorzitter: Ja? Ja, gaat uw gang.

De heer Smit: Voorzitter, u zegt: ze komen terug. Wanneer komen ze terug? Bij een eerstvolgende vergadering in september? Ik wil het toch graag van u weten.

De voorzitter: Ik denk dat het goed is dat wij in ieder geval het agenderen in september, dan zijn we volgens mij – ik schat in, het wordt zomer natuurlijk – dat we dan een heel eind zijn en dan zullen we ... De intentie is om ze in september klaar te hebben. Goed, er was een voorstel om ze per stuk te behandelen, dus gewoon een behandelvoorstel. Is daar steun voor? Ja? Maar dat is niet voldoende, dus dan doen we het toch in een keer, maar u kunt gewoon elk stuk uw opmerkingen bij maken. Dus het woord was aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nee, dan even een punt van orde. Op het laatst zijn er toch weer stukken bijgevoegd. Kijk, ik print die agenda uit, anders is het gewoon moeilijk werken. Als er dan op een gegeven moment vlak voor de vergadering weer een stuk wordt toegevoegd, dan mis je dat. Eerlijk gezegd vind ik dat onbehoorlijk, want zo kan ik, zo is het: oh, u was te laat, had u maar wat moeten zeggen. Nee, het is aan u, het is aan de griffie om op tijd die stukken toe te voegen.

De voorzitter: Waarvan akte. Zeker, wij hebben het nu over het punt van orde of we het allemaal in een keer, of niet. Tot nog toe, ik heb niet voldoende steun gezien voor het voorstel van de heer Garretsen, maar u wilde er nog iets over zeggen. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel. Sowieso een voorstel van orde: is het normaal dat we dit niet aan de voorkant hebben opgewaardeerd tot bespreekpunt en dan nu gaan bespreken? Dit is toch een feit dat we het gewoon geheim verklaren? Dat zou ik wel een voorstel ...

De voorzitter: Nee, dat ... Ja, nee nee nee, maar we hebben dit altijd standaard op de agenda staan. Meestal gaat dat zonder dat er over gesproken wordt automatisch, gelet op de achtergrond waarom ze er nu opstaan snap ik dat er nu wat meer behoefte is om er toch even over te spreken. Dus ik denk dat dat niet vreemd is.

Mevrouw Verhoeff: Maar voorzitter, dan hadden zij het toch als bespreekpunt al aan de voorkant, toen we de agenda bespraken, kunnen opwaarderen? Dat had toch de normale gang van zaken geweest?

De voorzitter: Ik denk dat we, we doen dat altijd met geheime stukken, als er een discussie over is, dat is een enkele keer het geval, dan gebeurt dat gewoon bij dat agendapunt, zonder dat dat apart als bespreekpunt is aangemeld. Goed, ik begrijp dat wilt u het nog hebben over dat ordevoorstel, of ...? Oké, dan ga ik toch, mevrouw Van Zetten, u heeft iets gezegd, wilt u nog meer zeggen of bent u klaar?

Mevrouw Van Zetten: Ik had een ordevoorstel en nu wil ik even zeggen wat ik niet wil aan dit voorstel.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Van Zetten: Nou, ik zie op mijn agenda staan: de bekrachtiging van de geheimhouding van de verkoop van het Deliterrein. Ik vind eerlijk gezegd dat het algemeen bekend moet zijn hoe het college heeft onderhandeld over dit Deliterrein en dat inderdaad, wat ik net zei, wij moeten onze volksvertegenwoordigende rol kunnen spelen en ik vind dat die bekrachtiging er af moet, temeer dat de onderhandelingen in feite al geëffectueerd zijn. Dan heb ik nog een punt. Kijk, wat ik zeg van dat PWC-rapport, wat mij betreft wordt het eraf gehaald, want het heeft allemaal al in de krant gestaan. Iedereen kan de personen na, ik weet precies wat er is gebeurd, je kan het allemaal nalezen en het klopt. Dus wat mij betreft heeft dat dan ook geen zin. Het volgende punt is de verkoop van de directiewoningen door Panopticon aan HBB. Dat blijkt nu ineens op die lijst te staan. Nou, u moet maar aantonen dat het algemeen belang niet is gediend door dat geheim te houden, want wij moeten daar over kunnen praten, wij bewaken de integriteit van de zaken die hier gebeurt, en wat dat betreft vind ik het onterecht dat daar geheimhouding opgelegd is om bepaalde personen te beschermen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, wij zijn het helemaal eens met mevrouw Van Zetten voor wat betreft de directeurswoningen. Wij vinden in elk geval, het volledige stuk geheim verklaren, dat snap ik absoluut niet. Opschortende voorwaarden zijn heel belangrijk, de partijen tussen wie de koopovereenkomst is gesloten dat lijkt mij ook niet geheim, en wat dies meer zij. Dan heb ik nog een belangrijk punt, dat is het punt van de geheimhouding van alle bezwaarschriften, alle bezwaarzaken op het terrein van Sociale Zaken. Daar heb ik twee bezwaren tegen. Het eerste is met een kanon schieten op een mug, en het tweede is dat het in strijd is met de wet. Kanon op een mug, mevrouw Van Loenen en ik, we hebben in een kamertje bij de griffie alle bezwaarschriften uit 2015 ingezien en mevrouw Langenacker heeft ook enkele bezwaarschriften ingezien. We hebben ze dus niet mee naar huis genomen, hebben ze niet gekopieerd, we hebben er gewoon een rapport over geschreven, die is in de commissie behandeld, mevrouw Langenacker heeft een aantal aanbevelingen overgenomen. Dat voor wat betreft een kanon op een mug. Verder is het in strijd met de wet, omdat de wet heel duidelijk zegt: bezwaarschriften zijn openbaar. Er is een uitzondering op, om gewichtige redenen – en gewichtige redenen zijn veel strenger dan bij de Wet openbaarheid van bestuur – kan in een enkel geval een passage worden weggelakt. En de wet of een jurisprudentie, en dan noem ik het voorbeeld van als het gaat over geestelijke of lichamelijke gezondheid, dan is privacy erg belangrijk. Verder vindt die screening van bezwaarschriften, op over eventueel iets weggelakt moet worden, aan de voorkant plaats. Als een bezwaarschrift binnenkomt bij de gemeente wordt het ter inzage gelegd, en als er een passage is die vanwege privacy – ik noemde al psychiatrische ziekten ofzo – geheim moet worden verklaard, wordt dat gedaan. Dus zomaar integraal alle bezwaarschriften geheim verklaren, dat is in strijd met de wet.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, voorzitter, dank. Ja, wij kunnen de bekrachtiging van de geheimhouding voor bijlage 3 van verkoop Deliterrein ook niet, daar kunnen wij niet mee instemmen. Die willen wij graag af dan, mede omdat we vanavond dus gewoon de transactie laten passeren en dus daarmee de koop bekrachtigd wordt, en dan hoeft het ook niet meer geheim te blijven. Dan kan de stad weten wat voor cadeau het weggeeft voor een paar sociale huurwoningen. Daarnaast kan de geheimhouding voor de koopovereenkomst van directeurswoningen er af, aangezien de stad ook mag weten hoe dat proces is gegaan.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere bijdragen? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. In het interpellatiedebat heeft u meermalen het woord zorgvuldig in de mond genomen. Ik kan met de beste wil van de wereld geen zorgvuldige afweging maken over een rapport dat net binnengekomen is, het PWC-rapport. Dus, op dat punt geen akkoord. Verder sluit ik me aan bij de stemverklaring van de SP.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Wat betreft de oude stukken, die opnieuw geheim verklaren, kunnen wij akkoord gaan, omdat het college zegt: daar doen wij een deadline op, zo snel mogelijk in het najaar gaan we het er opnieuw over hebben. Wat betreft het PWC-rapport, is in ieder geval vanaf vandaag het openbaar, met uitzondering van de weggelakte delen, dus dat is ook mooi. Wat betreft Deliterrein ben ik toch een beetje benieuwd naar de reactie van het college, want ik heb inderdaad ook het gevoel: er wordt vanavond gewoon een besluit genomen, dus waarom zouden we dat nu nog geheim moeten verklaren? Ik ben er niet van overtuigd wat daar het argument voor is, dus ik zou daar eigenlijk een kort antwoord van het college op willen. Tenslotte ga ik met een ding niet akkoord, al was het maar voor de symboolwerking, maar bijlage 7 bij de Gedempte Oude Gracht, de uitgiftetekening. Ik heb net al gezegd: ik vind het complete nonsens om zo'n tekening geheim te verklaren. Het college mag me wel eens uitleggen waarom dat geheim zou moeten zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Wij gaan niet akkoord met stukken die binnen 24 uur zijn ingevoerd, dat hebben we bij het seniorenconvent al aangegeven dat we daar niet meer van gediend zijn. Voor de rest heeft u gevraagd om alles in één keer te behandelen en u heeft ook gezegd: alles komt terug. Dus ik behandel alles in één keer, en het feit dat het terugkomt, vinden wij dat niks geheim verklaard hoeft te worden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Deze lijst ademt nog de oude stijl uit, waarvan mijnheer Rijssenbeek hoopt dat er een nieuwe stijl komt. Maar het ademt de oude stijl uit en dat maakt je natuurlijk wat kriegelig en kriebelig. De directeurswoningen, mijnheer de voorzitter, moeten van ons de tekst openbaar zijn. Het geanonimiseerde rapport van PWC gaan we niet mee akkoord. Het Deliterrein, nou, daar willen wij nog even wachten tot september, maar eigenlijk denken we: jongens, we behandelen het vandaag, dus openbaar maken. Voorts de opmerking van mijnheer Garretsen, over de bezwaarzaken Sociale Zaken: zorgvuldig doen en niet hele stapels in een keer geheim verklaren. In de wetenschap dat wij de rest terugkrijgen in september, houd ik het bij deze punten waarvan we zeggen dat ze nu openbaar moeten worden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: De Actiepartij sluit zich aan bij de woorden van SP en OPH, dus wat ons betreft wordt er weer te veel geheim verklaard en dat is heel erg spijtig. We begrijpen dat er in september alweer wat geheimhouding van af kan, maar wat ons betreft had dat nu al veel meer stukken openbaar gekund. Met name het laatste punt, de bezwaarschriften, ik heb heel goed geluisterd naar wat de heer Garretsen zei, dat mag echt niet geheim worden verklaard.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen op dit moment? Niet? Hele korte reactie in zijn algemeenheid en daarna vraag ik aan wethouder Roduner of hij nog specifiek wil ingaan op in ieder geval De Koepel en

Deliterrein. Als het gaat om in zijn algemeenheid deze stukken heb ik net uitgelegd en herhaal dat hier, het heeft te maken met gebrek aan tijd. Als ik alleen al kijk naar wat door de heer Garretsen genoemd wordt, die bezwaarschriften, dat gaat om bezwaarschriften vanaf 2014. Daarvoor geldt in ieder geval dat wij in verband met – en ik neem aan dat u daar zeker gevoelig voor bent – eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, dat wij die niet gewoon op straat gooien, maar dat daar dus zorgvuldig naar gekeken moet worden, om te zien: oké, welke dingen moeten eruit gehaald worden? Dat gaat niet om een paar zaken, dus wat ons betreft geldt daarvoor nu de geheimhouding en kunnen wij vervolgens aan de slag om het op een zorgvuldige manier te doen. Datzelfde geldt ook voor andere, eerdere, oudere stukken. Ten aanzien van de stukken die ik net noemde vraag ik aan de heer Roduner om even te reageren. Ja, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter. Die 226 bezwaarschriften die mevrouw Van Loenen en ik hebben gezien, daar geldt geen van allen die uitzonderingsgrond voor. Dus laten we zeggen dat gemiddeld 1 op de 1000 bezwaarschriften misschien één passage moet worden weggelakt. Ik heb uitvoerig aangetoond dat het in strijd met de wet is. Wilt u nu dat mevrouw Van der Smagt en ik een voorlopige voorziening gaan indienen, die u weer verliest? Het mag gewoon niet, mijnheer de burgemeester. Het staat in de wet: bezwaarschriften zijn openbaar. En de screening geschiedt aan de voorkant, dus zo gauw het bij een afdeling binnenkomt, en bezwaarschriften moeten ter inzage worden gelegd, mocht dan een passage moeten worden weggelakt, dan doet de afdeling het.

De voorzitter: Juist, en dat is wat er dus moet gebeuren en daarvoor hebben we even tijd nodig. Dat is wat ik u heb aangegeven, dat is wat wij in ieder geval nodig hebben, om het zorgvuldig te doen. De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Even ten aanzien van het Deliterrein, volgens mij is dit de gebruikelijke manier waarop wij deze voorstellen doen. Het is een verkoopovereenkomst die nog wel definitief gesloten moet worden. Er zit geheimhouding op tot het moment dat die verkoopovereenkomst definitief gesloten is, dan gaat die er weer af, dat is volgens mij de gebruikelijke procedure. Dat lijkt me in deze fase, waarin dus AM ook nog moet tekenen, lijkt me dat niet gewenst dat dit allemaal op straat komt te liggen. Dit is het onderhandelingstraject, we hebben ook nog heel veel andere partners waarmee we gesprekken hebben, dus het lijkt me goed om dat nog even geheim te houden. Goed voor onze eigen positie, ook bij andere lopende projecten. Ten aanzien van de directeurswoningen: wij hebben die overeenkomst gekregen in het vertrouwen van Panopticon dat we er zorgvuldig en betrouwbaar mee om zouden gaan. Als je het stuk leest, er staan adresgegevens in, rijbewijsnummers, paspoortnummers. Het lijkt me zeer ongebruikelijk en incorrect als we dat op straat leggen, dus het lijkt me niet juist om dit nou niet geheim te verklaren.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ja, dank u, mijnheer de voorzitter. Ik snap iets niet, mijnheer de wethouder. Wij gaan straks de directeurswoningen bespreken. We hebben er in de commissie uitgebreid over gesproken, alle actoren zijn bekend in dit traject, die zijn ook genoemd. Dan is het toch aan u om even vroegtijdig na te denken en dat soort passages uit te lakken als namen en paspoortnummers. Want uiteindelijk, elke actor die erin staat, die is bekend vanuit de discussie die openlijk in de commissie en de raad gevoerd is.

De voorzitter: De heer Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, volgens mij geeft u het ook wel goed aan, er is gewoon heel veel openbare informatie waar we aan hebben gerefereerd, dat we hebben afgestemd met onze partner waar we gewoon vrij en gebruikelijk en openbaar over kunnen praten. Volgens mij is dat voldoende ruimte om een goed debat

met elkaar te voeren. Wat ik heb aangegeven is dat in de verkoopovereenkomst ook een aantal elementen zitten die we volgens mij niet met zijn allen op straat moeten willen leggen, dat lijkt me zeer incorrect. Ik heb het idee dat we zo'n beetje het debat over gaan doen wat de burgemeester net ook heeft gevoerd, over wat wel en niet weglakken. Dit is even hoe het op dit moment voorligt. In de toekomst gaan we kijken naar inderdaad wat dus er dan wel en niet weggelakt moet worden, maar in dit geval ligt dit stuk op deze manier voor en lijkt het me niet correct om het op straat te leggen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja, mijnheer de wethouder, zou het kunnen zijn dat het potje met de lakstift gewoon al leeg was en dat u niet meer kon lakken?

De voorzitter: Volgens mij heb ik iets anders gehoord. Mevrouw Van Zetten?

Mevrouw Van Zetten: Nou, ik hoef er niks over te zeggen, want kijk, de wethouder zegt: het gaat om paspoortnummers en namen. Die had u gewoon weg kunnen lakken en verder lijkt me er niks aan de hand, dus kunnen we dat gewoon gebruiken.

De voorzitter: Juist, en dat komt eraan. Dus wij hebben als college al aangegeven: wij zullen stukken op die manier langslopen en dat komt terug. Voor nu moeten wij een besluit nemen. Ik heb de verklaringen net gehoord, maar ik denk dat het wel goed is om nog even ... Zegt u: met inbegrip van die verklaringen die we net afgelegd hebben voor de onderdelen waar we het niet mee eens zijn, kunnen wij instemmen? Of wenst u nog een stemming? Ah, het kaartje van de Gedempte Oude Gracht, de wethouder kan daar nog een ... Oh, dat mag openbaar. Kijk eens aan, het kaartje mag openbaar. Goed. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, met een klein punt van orde, met nadrukkelijke vermelding van behandeling in september.

De voorzitter: Jazeker, ja. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, even een ding niet goed heb begrepen. Ik zei dat de screening van bezwaarschriften op het moment dat ze binnengekomen worden, dat als er dan een keer een passage moet worden weggelakt, gebeurt dat. Dus het is allemaal al gebeurd. Ik heb betoogd dat het in strijd met de wet is, met redenen omkleed, dus ik wil graag over die bezwaarschriften Sociale Zaken een stemming.

De voorzitter: Goed. Dat kan. Voor het overige begrijp ik dat u met de verklaringen die net gegeven zijn, waar u wel en niet mee instemt, dat u met de aantekening daarvan genoegen neemt. Dan hebben wij alleen een stemming over de stukken, bezwaarschriften 2014. Even kijken, de juiste formulering, het gaat inderdaad om de laatste, 2015 372995. Goed, wie ... Ah, de heer Visser.

De heer Visser: Ja, voorzitter. Dan toch een aanvullende stemverklaring op dat punt. Ik denk dat de kans groot is dat de heer Garretsen gelijk heeft, maar er is volgens mij ook nog een verschil tussen openbaar maken en publiceren. Dat kan ik niet helemaal overzien, want ik kan me voorstellen dat openbaar maken wel mag, oftewel iemand gaat naar een loket en gaat het bekijken, maar dat publiceren vanwege persoonsgegevens, omdat het een paar jaar na dato is en er worden meer gegevens bekend en dat wil een persoon niet, dat dat niet mag. Aangezien we dat onderscheid nu niet maken, en ik vind dat dat juist zorgvuldig moet gebeuren, wel zo snel mogelijk, maar stem ik nu niet in met het voorstel van de heer Garretsen, hoewel ik denk dat hij gelijk heeft.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nog meer stemverklaringen? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ook het CDA heeft ... Het zou me niks verbazen als de heer Garretsen inderdaad gelijk heeft, maar ik vind dat wel heel lastig om dat op dit moment goed te controleren. Was het nou gegaan over bezwaarschriften die betrekking hadden tot stoeptegels en lantaarnpalen, dan had ik het risico wel willen dragen. Maar omdat dit gaat over bezwaarschriften binnen het sociaal domein wil ik eigenlijk niet het risico lopen dat we toch onverhoopt mensen hun integriteit schenden en persoonsgegevens openbaar maken die dat niet horen te zijn. Dus voor nu zullen wij wel instemmen met de bekrachtiging van deze geheimhouding, maar we zien het wel graag in september terug en dan heb ik in ieder geval de tijd gehad om daar nogmaals naar te kijken. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, mevrouw De Raadt beschrijft precies onze gedachtegang. Wij zouden ook eigenlijk blind willen varen op de heer Garretsen, maar willen toch vanwege dit onderwerp wel op safe spelen.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dat geldt ook voor D66, met als aanvullende opmerking dat, de heer Garretsen zegt ook: 1 op 1000, daar zit wel degelijk reden in om iets weg te lakken. Nou ben ik niet zo goed in wiskunde A, anders had ik wel een vak geleerd, maar de kans bestaat dus ook dat onder die uitspraken die nu openbaar worden gemaakt, er eentje van die 1 op 1000 tussen zit. Dat zou betekenen dat, hoewel mijnheer Garretsen gelijk heeft, we desondanks een van die uitspraken ergens iemand wel onterecht zijn uitspraken openbaar maken. Dus allerlei redenen om hier even zorgvuldig naar te kijken, maar in de toekomst om daar anders mee om te gaan.

De voorzitter: Dat hadden we al afgesproken, dus dat gebeurt in ieder geval. Ja, de heer Drost.

De heer Drost: Ja, om het niet langer te maken, wat mevrouw De Raadt heeft gezegd en de heer Rijssenbeek, die lijn volgen wij ook wel, denk ik dat de gevolgen wel groter zijn op het moment dat je nu de geheimhouding er af haalt. Maar wat mijn fractie wel belangrijk vindt is dat dat in september wel echt gebeurt, dus zo spoedig mogelijk dat die stap wordt genomen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Wij denken met de heer Garretsen geen risico te lopen. Wij steunen hem.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Wij denken ook niet met de heer Garretsen een risico te lopen, maar dat weet je nog niet zeker over deze stukken. Net als al eerdere sprekers hebben aangegeven, september is voor ons dan ook wel een hele belangrijke maand en op dit moment kan dus de geheimhouding in stand blijven.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen. Dan nu de stemming op dit punt. De andere zijn dus geheim verklaard, met de kanttekeningen die gemaakt zijn en de toezegging dat we er in september op terugkomen. Dan blijft over die nummer 372995. Wie is voor het opleggen van de geheimhouding? Dus voor

het opleggen van de geheimhouding? Dat zijn de fracties van GroenLinks, ja, D66, ChristenUnie, CDA, VVD en Partij van de Arbeid. Dat is daarmee bekrachtigd. Ja, ChristenUnie heb ik ook genoemd, ja.

5. Ingekomen stukken (zie lijst onderaan agenda)

De voorzitter: Dan gaan wij door naar de ingekomen stukken. Wie heeft iets over de ingekomen stukken? De heer Aynan.

De heer Aynan: Even een vraag van de orde, voorzitter. Betekent het nu dat het geanonimiseerde rapport van PWC per direct openbaar is?

De voorzitter: Ja, het is zelfs nog – ik bedoel, ik wil het niet ingewikkelder maken dan het is – maar dinsdag heeft het college dus de geheimhouding voor wat betreft het niet-weggelakte al opgeheven en vandaag heeft u dat bekrachtigd, dat namelijk een stuk, namelijk daar waar de persoonsgegevens inzitten, dat dat geheim is. Maar de rest is niet geheim.

De heer Aynan: Dat betekent dus dat het van het slotje kan?

De voorzitter: Wat ...

De heer Aynan: Dat betekent dus dat het op onze website gepubliceerd kan worden?

De voorzitter: Ja, in die vorm, hè? Ja.

De heer Aynan: Uiteraard.

De voorzitter: Ja. Goed.

De heer Aynan: Ook in andere vorm trouwens, hoor.

De voorzitter: Ja, maar, zo even, ik bedoel, met weglating van de dingen die wel geheim verklaard zijn. Dan gaan wij naar de ingekomen stukken. Zijn er nog mensen die daar iets over willen zeggen? De heer Smit.

De heer Smit: Zou ik de raad mogen aanbevelen de kaderbrief Financieel Toezicht 2020 van de provincie in de commissie Bestuur op de agenda te zetten, want dat geeft heel veel inzicht in wat er de komende tijd door de provincie wordt gevraagd in het kader van het BBV en de vormgeving van jaarrekening en begroting.

De voorzitter: Even voor mijn helderheid. U zegt: kan dat naar de commissie Bestuur omdat het helderheid geeft. Maar dan is het toch informatie waarvan u zegt: die willen we gewoon hebben. Maar u hebt hem, maar wilt u hem ook bespreken?

De heer Smit: Ja, omdat het ons duidelijk moet zijn aan welke eisen de gemeente moet voldoen.

De voorzitter: Goed, dan is daar bezwaar tegen? Ik neem aan van niet. Dan gaan we het stuk via het presidium naar Bestuur brengen. Verder nog iemand? Niet?

6. Transcript raadsvergadering 29 mei 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan wij naar punt 6, transcript van de vergadering van 29 mei 2019. Geen opmerkingen?

7. Voorbereidingsbesluit

De voorzitter: Dan gaan wij naar de hamerstukken 7 tot en met 17. Die stellen we vast.

18. Jaarstukken Mobiliteitsfonds Regio Zuid Kennemerland

De voorzitter: Dan gaan wij naar de hamerstukken met stemverklaring. Te beginnen met punt 18, de jaarstukken Mobiliteitsfonds Regio Zuid Kennemerland. Wie wenst daar een stemverklaring over af te leggen? Ja, dat is mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Uit de jaarstukken blijkt dat er ruim 550.000 op de spaarrekening staat van het Mobiliteitsfonds. Dat geld zou alsnog besteed kunnen worden aan een regionaal mobiliteitspunt als drie van de vier Zuid Kennemerlandse gemeenten daartoe een voorstel zouden doen. Wij zouden daarmee met de andere fracties in overleg willen en wij komen daar dus op terug, wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog stemverklaringen? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Met de komst van Formule 1 naar Zandvoort vanaf volgend jaar is het des te belangrijker dat we als regio qua bereikbaarheid samen optrekken. Dan bedoel ik niet schakelen, maar samen de schouders eronder zetten om de regio beter bereikbaar te maken.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? Niet? Dan zijn de jaarstukken verder vastgesteld.

19. Begroting en Jaarplan 2020 Mobiliteitsfonds Regio Zuid Kennemerland (RB)

De voorzitter: Dan gaan wij naar de Begroting en het Jaarplan 2020 van het Mobiliteitsfonds Regio Zuid Kennemerland, punt 19. Iemand daarover een stemverklaring? Dat was eigenlijk uw stemverklaring. Goed, die voegen we hierbij dan. Nog andere stemverklaringen? Niet? Dan is ook dat hiermee behandeld en vastgesteld en de stemverklaring van de heer Aynan.

20. Recreatieschap Spaarnwoude: begrotingswijzigingen 2019 en programmabegrotingen 2020

De voorzitter: Dan nummer 20, het recreatieschap Spaarnwoude: begrotingswijzigingen 2019 en programmabegrotingen 2020. Wie heeft daarover een stemverklaring? Mevrouw Oosterbroek. Dit is nummer 20. Oké, geen stemverklaring. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Een korte stemverklaring. Natuurlijk willen we gewoon dat het stuk verder ging, maar wij vinden wel dat echt er moet worden aangedrongen dat er nu ook echt de begroting op beleidspunten gaat komen dit najaar, want die zouden volgend najaar zijn. Dat willen we benadrukken, dat het heel treurig is dat dat nog steeds niet bekend is. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik ben het volledig eens met hetgeen wat mevrouw Schopman hier in het verleden herhaaldelijk heeft gezegd en wat nu mevrouw Verhoeff weer zegt, dus ik sluit me aan bij de stemverklaring van de Partij van de Arbeid.

De voorzitter: Met inbegrip daarvan geven wij dan wel de verklaring van geen bezwaar af.

23. Gedempte Oude Gracht 24, verkoop pand

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 23, Gedempte Oude Gracht 24, verkoop van het pand. Ja, die andere komen straks, ja. Ja, ik snap dat u, ja, dat komt straks. Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, dank u wel, voorzitter. De PvdA kan instemmen met de verkoop. Graag hadden we wel een motie ingediend om bij toekomstige transacties een anti-speculatiebeding op te dienen. Die heb ik nu even aangehouden omdat we dat in de commissie integraal dat onderwerp in september zullen bespreken, dus vandaar dat het een hamerstuk is gebleven en we zo gewoon kunnen instemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, er staan eigenlijk drie verkopen op de agenda waarbij geen anti-speculatiebeding en geen kettingbeding zijn opgenomen, hoewel die gewoon in de verkoopvoorwaarden, zoals in 2004 laatst gewijzigd, staan opgenomen als mogelijkheid. Dus dat is gewoon een instrument wat gangbaar en uitgewerkt is, dus dat is helemaal geen nieuwigheid. En er ligt natuurlijk ook een amendement, maar goed. Zeker hier, als je alleen al naar de foto's kijkt bij de taxatie, zie je dat het zeer waarschijnlijk is dat we niet zo erg goed hebben onderhandeld als gemeente, om het maar zacht te zeggen. Juist met een kettingbeding en anti-speculatiebeding hadden we een stevigere positie gehad tegenover de aankopende partij. Dus dit is echt weer een gemiste kans en dat is des te erger als je niet zo'n hele ruime begroting hebt. Want '...' ...

De voorzitter: Het is een stemverklaring, hè, waar u mee bezig bent. Dus ik begrijp dat u tegen bent.

De heer Hulster: Ja, dus daarom stemmen we hiermee niet in.

De voorzitter: Ja, die indruk kreeg ik al. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, er was ons een memo toegezegd door de wethouder waaruit zou blijken dat andere afdelingen geen behoefte hadden aan een maatschappelijke invulling van dit pand. Is niet gekomen. Overigens is Jouw Haarlem van plan dat je gemeentelijk vastgoed absoluut niet moet verkopen, en vooral niet met deze krapte op de woningmarkt. Dus absoluut niet akkoord.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nog meer stemverklaringen? Dat is niet het geval, dus met de beide stemmen tegen – tenminste, ik neem aan dat u genoeg neemt met die aantekening – van de Actiepartij en van Jouw Haarlem stemmen we hiermee in.

25. Oprichten stimuleringsfonds lokale journalistiek (JW)

De voorzitter: Dan gaan we naar nummer 25, oprichten stimuleringsfonds lokale journalistiek. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. De VVD wil graag de aantekening tegen gestemd hebben. We hebben gewoon, we zitten in financieel krappe tijden, we trekken eenmalig € 250.000 uit voor dit fonds, dus we tuigen een hele mooie kerstboom op die we waarschijnlijk volgend jaar weer kunnen aftuigen, omdat we dan geen geld meer hebben. Nou, dit fonds zal doorgaan, dus ik hoop dat er een paar onderzoekers kritische stukken gaan schrijven over de financiële toestand van deze stad.

De voorzitter: Alle kans dat dat gebeurt. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het CDA is wel heel tevreden met het instellen van dit stimuleringsfonds lokale journalistiek en wij kijken dan ook van harte uit naar alle goede onderzoeken die hier uit mogen volgen. Tot zover.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, natuurlijk geen mooiere gelegenheid om Hans van Mierlo in deze raad weer eens te citeren, als we het over zijn vak van journalistiek gaan hebben. Hij zei altijd al dat alle organen in de democratie, de regering, parlement, raad, burgemeesters, die hebben allemaal hun rechten en plichten verankerd in onze constitutie of in de wet. Dat is niet het geval voor de factor die al die organen samenbrengt, namelijk de media. Zonder de media kan de democratie nou eenmaal niet bestaan. Nou gaan we de media vandaag geen constitutionele basis geven, maar wij staan daar wel voor en met de instelling van dit onderzoeksfonds geven we erkenning voor die belangrijke rol, en door niet te kiezen voor een medium geven we ook nog ruimte aan vernieuwing in het maken van nieuwe stukken. We hopen dat er heel veel nieuwe ideeën en mooie dingen in het Haarlemse tot ons komen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, D66 en de ChristenUnie zijn destijds met een uitstekend initiatief in de gemeenteraad van Leiden gekomen, daarom heeft de SP ook het initiatief genomen om zo'n mediafonds hier te creëren. Ik sluit me verder aan bij de hartverwarmende woorden van mevrouw Leitner van D66.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Hele korte stemverklaring, de PvdA is voor en die is ook heel erg blij, want dit is een van de zaken die we altijd van harte gesteund hebben in de commissie. Dat wilden we hier nog alleen maar benadrukken en we sluiten ons aan bij de woorden van de heer Garretsen.

De voorzitter: De heer Drost.

De heer Drost: Ja, voorzitter. GroenLinks gaat voor stemmen. Ja, belangrijke afspraak uit het coalitieakkoord en dat hebben we ook zeker gedaan op basis van de ideeën van de SP, die dat hebben ingebracht tijdens die onderhandeling. We wachten de eerste kritische onderzoeksjournalistiek af, dus we zijn benieuwd.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: De ChristenUnie sluit zich uiteraard aan bij de woorden van de heer Garretsen.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, het is goed dat de waakhond van de democratie deze stimulans krijgt, door middel van het fonds. Hopelijk kunnen ze echt een beetje doorbijten en ik hoop dat ze hun tanden niet stuk bijten op de geslotenheid van sommige afdelingen hier.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, er staat: het college opdracht geven tot het formeren van een stichtingsbestuur. Kan het college toezeggen dat die zin veranderd mag worden in: tot het laten formeren van een stichtingsbestuur? Zodat de gemeente even losstaat van de vormgeving van het bestuur? En het tweede is: kan toegezegd worden dat wij zo snel mogelijk inzicht krijgen in de omvang van de bestuurs- en uitvoeringskosten? Daar is in de commissie even over gesproken, maar heeft geen ...

De voorzitter: Ik snap dat u eigenlijk graag nog een bepaalde discussie wil voeren, maar we zijn bezig met de stemverklaringen. Dus ik ga ook geen toezeggingen doen, u geeft nog een aantal wensen mee. Dank u wel.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter. Dan ben ik net de VVD niet, maar ik begrijp heel goed wat ze bedoelen en dan ga ik voor een keer akkoord.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Democratie kan niet zonder goede onderzoeksjournalistiek. Het zijn harde tijden voor de journalistiek, dus het is heel goed dat we daar een impuls aan geven. We zullen dan ook van harte voor stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, ook Liberaal Haarlem zal voor stemmen, maar wil er wel duidelijk bij benoemen dat het om een eenmalige bijdrage gaat, wat ons betreft.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, wij gaan ook voor stemmen. Een democratie heeft inderdaad behoefte aan goede journalistiek, dus wij hopen niet de usual suspects te zien, we hopen ook de linkse en de rechtse stromingen vertegenwoordigd te krijgen. Aansluitend op D66 zijn goede onderzoeksvragen: waarom hebben we geen constitutioneel hof, waarom bestaat artikel 120 en waarom wordt de Kieswet zo aangepast dat de democratie naar de knoppen gaat? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, sympathiek voorstel. Het is een eenmalige bijdrage van 250.000 en daarna moeten we maar zien hoe het gaat. Daar zit natuurlijk wel een probleem. Wat betreft mijn mening daarover: ik vind wel als het geld van de gemeente moet komen om journalisten aan het werk te zetten, dat brengt ook een zekere afhankelijkheid met zich mee en daar kan ik eerlijk gezegd niet voor zijn, want je moet juist los van de macht kunnen opereren. Wat dat betreft had ik het misschien wel beter gevonden als wij nog meer abonnementen konden kopen van het Haarlems Dagblad, want uiteindelijk hebben we al een waakhond die inderdaad tijd op tijd moet zien, willen we dat ze het beter doen. We zien dat sommige dingen vinden wij ook vervelend. Ja, ik moet maar zien wat ervan komt, verder hoeft ik er niet zoveel over te zeggen. Iedereen vindt het een leuk idee, ik vind het echt een coalitiedingetje en – oh nee, SP, nou oké. Fantastisch, maar dan moet u

al wantrouwig zijn, hè, als jouw initiatief wordt beloond door de coalitie, dan zou ik denken: zet daar maar een onderzoeksjournalist dan op.

De voorzitter: Dank u wel. Wij hebben de stemverklaringen gehad. Ik heb begrepen dat de fractie van de VVD tegen gestemd geacht wil worden te hebben – dan is volgens mij de zin taalkundig goed. Daarmee is het verder akkoord.

26. Vaststellen startnotitie Badmintonpad, verkoop kavel

De voorzitter: Dan hebben wij punt 26, het vaststellen van de startnotitie Badmintonpad en de verkoop van een kavel. Wie wil daarover een stemverklaring afleggen? De heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij zal instemmen met dit plan, hoewel we het betreuren dat hier geen dubbel ruimtegebruik wordt mogelijk gemaakt, want er hadden gewoon woningen bovenop gekund.

De voorzitter: Ja, dat kan niet, hè. Oh, jawel, je hebt gelijk. Ja '...'.

Mevrouw Kok: Ja, uw stemmenteller. Wij zijn akkoord, maar wij willen wel nog eventjes graag ook, wat ik in de commissie heb aangegeven: de toezegging die de wethouder heeft gedaan voor de mogelijkheid om te onderzoeken of daar een huisartsenpraktijk boven mogelijk is. Woningbouw kan niet, maar dat is in de commissie ...

De voorzitter: Ik begrijp dat u die toezegging in de commissie gehad heeft, dus dat is dan gelukkig ...

Mevrouw Kok: Ja.

De voorzitter: Want nu is er alleen ruimte voor stemverklaringen.

Mevrouw Kok: Oké.

De voorzitter: Ja? Mooi, dank u. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, voorzitter, dank u wel. Gehoord de reactie van de wethouder inderdaad in de commissie, over dubbel ruimtegebruik, dat hij dat gaat onderzoeken, kunnen wij daarmee instemmen. Daarentegen vinden we wel dat dat eigenlijk al bij een startnotitie onderzocht hoort te zijn, oftewel in de toekomst geven we de wethouder ook mee dat dat gelijk erin moet staan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, de parkeerplaatsen zouden dubbel gebruikt worden omdat Bison Bowling 's avonds opengaat en de school 's avonds dicht is. Maar voorzitter, gewoon even heel simpel kijken op de website, wanneer is Bison Bowling nou open? Zaterdag 12:00 uur, zondag 13:00 uur, dinsdag 14:00 uur, woensdag 14:00 uur. Dus, dat dubbel gebruik, dat zien we helemaal niet gebeuren. Dat betekent dus overlast voor de buurt, waar je niet kan parkeren, rondrijdende auto's, fijnstof, et cetera. Volledig in strijd met het coalitieakkoord. Wij gaan niet akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wij gaan wel akkoord. Jammer eigenlijk dat er geen woningbouw zou plaats kunnen vinden, dus is er misschien een aantekening daarvan?

De voorzitter: Ja, uiteindelijk gaat het om de aantekening of je voor of tegen gestemd hebt. Ik begrijp, de heer Aynan wil die aantekening hebben dat hij geacht wil worden tegen gestemd te hebben, en dat geldt ook voor Trots Haarlem?

De heer....: Nee, wij zijn voor.

De voorzitter: Ja, dat dacht ik ook, dus dan is ...

De heer Amand: Wij zijn voor.

De voorzitter: Ja, oké. Maar dan bent u dus ook voor, dan voor de rest akkoord, begrijp ik. Ja?

32. Verkoop Deliterrein en afsluiten anterieure overeenkomst

De voorzitter: Dan hebben wij nog agendapunt 32, de verkoop Deliterrein en het afsluiten van de anterieure overeenkomst. Wie heeft daarover een stemverklaring? De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. D66 stemt uiteraard in met de verkoop van het Deliterrein. Maar u heeft mij de zin eerder horen uitspreken: het vorige plan was echt beter. Tussen de verkoopovereenkomst vorig jaar, een motie ingediend door de PvdA en de SP, en de verkoopovereenkomst die we nu voor hebben liggen zit een absurd groot bedrag. Een bedrag waarvan we uiteindelijk niet meer terugkrijgen dan elf extra woningen, en dat vinden wij ontzettend zonde. Ik heb gespeeld met een motie met de gedachte om deze minderopbrengsten te dekken uit een reserve. Dat blijkt technisch lastig en brengt het geld ook niet terug, maar wel geven wij graag mee en druk ik de verantwoordelijke voor deze motie op het hart: dit heeft echt te veel geld gekost. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, voorzitter, wij kunnen ons goed vinden in de stemverklaring van D66. Alleen is het technisch wel mogelijk om de reserve Ongedeelde Stad te gebruiken, alleen is de keuze van D66 om die niet te gebruiken. Ook wij vinden natuurlijk dit bedrag van vele nullen nogal absurd om uiteindelijk elf sociale huurwoningen daarmee in het plan te fietsen en daarmee 40 sociale koopwoningen uit het plan te fietsen. Oftewel, we stemmen wel in met Deliterrein, want het moet nu eindelijk voorwaarts na vele jaren, maar de gang van zaken betreuren wij ten zeerste.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, de ChristenUnie stemt in, ook omdat we nu eindelijk moeten gaan bouwen. We hebben geloof ik ook toen het voorstel gesteund om dat te gaan onderzoeken, maar dit prijskaartje is inderdaad wel bizar hoog. Als we dat bij elk project gaan doen, dan krijgen we heel weinig sociale huurwoningen in Haarlem, dus hier had eigenlijk beter onderhandeld moeten worden. Maar ik denk dat we in een slechte positie zaten, omdat we al zover in het proces zaten. Dus dit is eens, maar nooit meer, voor zo'n groot bedrag.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Voorzitter, deze aanpassing in het woningbouwprogramma was duur. Een jaar vertraging en een hoop geld, een fors lagere opbrengst. Wat ons betreft had die opbrengst voor andere dingen kunnen gebruikt worden, denk bijvoorbeeld aan sociale woningbouw ten westen van de stad met ondergrondse parkeergarages. Er ligt nog steeds een prima plan, wij zullen die ook steunen. Een jaar vertraging is zonde, helaas, en daarom sluiten we ons aan ook bij D66: dit, maar nooit weer.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij stemt in met het plan, met de aantekening dat we het natuurlijk betreuren dat ook hier weer geen anti-speculatiebeding en kettingbeding in zit. Wij zijn blij met deze sociale woningen, ik denk dat de partijen die nu krokodillentranen huilen nu pas zien hoe duur het eigenlijk was, dat we onze sociale woningvoorraad hebben verkwanseld de afgelopen jaren.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, even ter correctie: het heeft niet te veel gekost, het brengt alleen minder op en dat is een heel ander verhaal. Volgens Jouw Haarlem is dat volledig legitiem om tot sociale huur te komen, dus wij stemmen van harte in.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw – even kijken – mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wij stemmen ook in met het plan, maar we sluiten ons volledig aan bij D66. Wat ik daar nog aan toe wil voegen: bij een volgend project graag ons eerder en correcter informeren, als we een keuze maken, wat de gevolgen daarvan zijn.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de gemeente heeft de laatste jaren te maken met toenemende bouwkosten, dat blijkt ook bij de Rudolf Steinerschool. Dat is natuurlijk erg jammer. Verder betreuren wij het dat er zo weinig gebruikt kan worden van het Friends concept, alleen maar bij drie woningen. Maar we stemmen natuurlijk van harte in met dit stuk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wat betreft GroenLinks staat er één woord centraal in deze ontwikkeling en dat is winst. Winst van een ontwikkeling op deze plek, winst van een positieve grondexploitatie en winst van 50 sociale huurwoningen. Dus, top.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wij stemmen in. Wij zijn eigenlijk blij, en dan laat ik het bij – en ik denk vele Haarlemmers – dat er eindelijk actie ondernomen wordt om daar eens een keer te gaan bouwen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Het zal u niet verbazen dat de PvdA van harte instemt met dit plan. Het is een plan, zoals al door de heer Drost werd gezegd, wat nog steeds geld oplevert. Wij zijn er heilig van

overtuigd dat als, in de vorige periode en de startnotitie had gelegen, die was nageleefd, er een minder duur plan was geweest vanwege een ander type marktwerking, maar ook omdat sociale woningbouw is die vanaf het begin toevoegt, minder duur zijn dan deze. Maar nog steeds, er wordt winst gemaakt, 50 sociale huurwoningen die eerder niet in de plannen zaten. Kortom, een prima plan.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee hebben we de stemverklaringen ... Ah, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik heb even gewacht om al die juichverhalen over die miljoenen die we verloren zijn op dit project aan te horen. Ja, Hart voor Haarlem is hier ontzettend van geschrokken, wij vinden dat er door het college heel slecht onderhandeld is. Wij vinden eerlijk gezegd D66 ontzettend slap door met zo'n stemverklaring te komen en dan weer helemaal niets te doen. Dit geld hadden we kunnen besteden aan heel veel sociale, mooie projecten in deze stad. Dat gaat allemaal niet gebeuren, mensen kunnen niet goedkoop een huis kopen, nee, ze moeten huren, ze kunnen geen wooncarrière maken. Ik vind het echt gewoon schandalig op de manier waarop hier gereageerd wordt op zo'n slecht onderhandelingsresultaat. Wij zijn dus tegen.

De voorzitter: Dank u wel. Nu moet ik zeggen dat ik toch even zoek van wie precies degene zijn die deze stemverklaring een verklaring was dat ze tegen waren. Mevrouw Van Zetten was helder, wie nog meer? Ja, mevrouw Otten ook. Ah, u wil nog spreken. Nee? Oké, maar u bent ook tegen. Misschien is het goed om het gewoon even te vragen. Wie is er voor het voorstel? Ja? Dat zijn alle fracties, behalve Jouw ... Nee, Liberaal – ho, ho, oh sorry, ja sorry – Liberaal Haarlem en Hart voor Haarlem. Oké. Hoewel wij nog een heleboel te doen hebben wil ik toch een korte schorsing. U kunt wat drinken, een sanitaire stop, en dan gaan wij snel verder met de bespreekpunten.

De voorzitter: Dames en heren, wilt u weer gaan zitten? Zodat wij de vergadering kunnen hervatten.

Mevrouw Otten: Voorzitter? Voorzitter?

De voorzitter: Ah, mevrouw Otten. Ja, ja?

Mevrouw Otten: Ik heb behoefte aan een punt van orde. Ik neem ook aan dat dat niet van mijn spreektijd af gaat. Het is inmiddels 22:40 uur, er zitten mensen op de tribune voor Domus(Plus) en we moeten nog een interpellatie. Hoe ziet u dat voor zich?

De voorzitter: Ja, ik begin met de vergadering te heropenen en ik verzoek iedereen te gaan zitten. Uw vragen kan ik me goed voorstellen. Volgens de door ons net vastgestelde agenda gaan we nu de interpellatie doen, dus dat betekent dat we daar nu mee starten. Daarna denk ik dat het zaak is om eens even te kijken hoe laat het is en hoe wij het vervolgens aanpakken. Maar het onderwerp van de interpellatie hebben wij van geconstateerd dat wij het als eerste bij de besprekstukken zouden doen.

Mevrouw Otten: Een mooi voorbeeld van nieuwe democratie, dank u wel.

De voorzitter: Wat mij betreft is het zonde om daar nu weer veel tijd aan te gaan besteden. Laten we gewoon proberen tempo te maken.

2a. Interpellatieverzoeken (2)

De voorzitter: Interpellatie over De Koepel en de verkoop van de directiewoningen voor mevrouw Van Zetten. Het woord is aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter, aanleiding voor deze interpellatie is het collegebesluit Terugkooprecht Koepelgevangen, waarin onder andere in de bijlage is te lezen dat de gemeente bekend was met het feit dat Panopticon een leveringsplicht heeft voor de directiewoningen op grond van overlegde koopovereenkomst tussen Panopticon en HBB. Het collegebesluit dateert van 28 mei jongstleden. Dat was een verrassende vaststelling, aangezien een maand eerder, in de raadsvergadering van 18 april, bij het punt 'Voorgenomen collegebesluit inzake ontwikkeling Koepel', de raad heeft uitgesproken dat de directiewoningen eigendom moeten blijven van de Stichting Panopticon, en HBB maar een lening moet verstrekken aan Panopticon. Verrassend was het ook, omdat het college, zowel in commissievergaderingen, openbare en geheime, raadsvergaderingen en vooral bij de beantwoording van talloze raadvragen, op geen enkel moment de raad actief heeft geïnformeerd over de verkoop van deze woningen aan HBB in december 2018. De vragen zijn: wanneer precies werd het college op de hoogte gesteld van de verkoop? En de andere vraag is: door wie werd het college geïnformeerd?

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Even de vragen snel te beantwoorden: op 22 mei jongstleden zijn wij op de hoogte gesteld van de verkoop door het bestuur van Panopticon, in een bestuurlijk overleg dat wij met hun hadden. Deze informatie hebben wij ook in een raadsinformatiebrief geschreven die we u langs hebben toegestuurd. Het is goed om daar toch nog een paar woorden aan te duiden, wat daar ook in die informatiebrief stond. Volgens mij met elkaar was het duidelijk dat Panopticon de intentie had om directeurswoningen te vervreemden. Daar hebben we in de commissie en de raad uitgebreid over gesproken. Daar voorafgaand had Panopticon al een verkoopovereenkomst gesloten met ontbindende voorwaarden dat de gemeente uiteindelijk toestemming moest geven voor vervreemding. Dat is in lijn met ook de oorspronkelijke koopovereenkomst die tussen Panopticon en de gemeente is gesloten. Naar aanleiding van de raadsvergadering en uw zienswijze heeft het college de allonge aangepast, waarin de mogelijkheid tot vervreemding ten behoeve van eigen of vreemd vermogen, dat element is geschrapt. Dus daarmee zijn de woningen en blijven de woningen gewoon eigendom van Panopticon. Naar aanleiding – dus dat was eigenlijk een deel van uw zienswijze, want de woningen zijn gewoon nog steeds eigendom van Panopticon ...

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, mag ik even een punt van orde? Ik vind de wethouder wel heel snel praten, en ik vind het wel belangrijk wat u zegt. Dus misschien kunt u nog eventjes wat duidelijker zijn.

De voorzitter: Ik begrijp dat u het niet goed kunt verstaan. Nou, wethouder, articuleert u zo duidelijk mogelijk.

Wethouder Roduner: Voorzitter, dan ga ik even terug naar het punt dat wij de allonge hebben aangepast conform de zienswijze van de raad. Dus het artikel waarmee we oorspronkelijk, het conceptartikel over vervreemding, dat is geschrapt. Dus de woningen zijn en blijven daarmee eigendom van Panopticon totdat het vervreemdingsverbod, zoals we dat met elkaar hebben afgesproken, vervalt. Dus de woningen zijn eigendom van Panopticon. Naar aanleiding van de zienswijze van de raad ...

De heer ...: Ik versta weer een halve zin niet.

Wethouder Roduner: De woningen zijn nog eigendom van Panopticon. Dan kom ik bij het volgende stuk van het verhaal: wij hebben ook een gesprek gehad met Panopticon over een ander deel van uw zienswijze, namelijk het gewenste eerste recht van koop op het Koepel-complex, inclusief directeurswoningen. Nou, naar aanleiding daarvan hebben wij Panopticon doorgevraagd over, ook op advies van onze advocaat: wat voor overeenkomst of wat voor intenties liggen er tussen jullie en HBB? Nou, dat was het moment dat wij die verkoopovereenkomst hebben gekregen. Dat gaf, heeft u in de raadsinformatiebrief kunnen lezen, in het collegebesluit nog even wat gedoe over: hoe vestigen we nou, gegeven die afspraak, een eerste recht van koop op de directeurswoningen? Daar zijn we denk ik ook goed uitgekomen, wij hebben afspraken gemaakt met Panopticon, we hebben ook bevestiging dat die afspraken worden gehonoreerd door HBB.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Kijk, daar gaan mijn vragen helemaal niet over. Ik vind dat u een duidelijk antwoord moet geven en u gaat nu een rijstebrij-verhaal vertellen. Dat hebben we al eerder gehoord. Ik heb een vrij duidelijk standpunt ingenomen, ik heb duidelijke vragen gesteld, en u probeert hier een beetje weg te komen door een of ander leuterverhaal op te hangen. Dus ik stel voor, voorzitter ...

De voorzitter: Ik stel voor, u krijgt straks de gelegenheid als eerste om te reageren en u geeft aan dat de wethouder wat u betreft geen uitvoerig antwoord hoeft te geven. Oké, wethouder.

Wethouder Roduner: Nee, voorzitter, misschien voor de duidelijkheid: u heeft twee vragen gesteld, die heb ik aan het begin van mijn verhaal beantwoord. 22 mei is het college geïnformeerd in een bestuurlijk overleg met Panopticon, heeft Panopticon die verkoopovereenkomst over gegeven. Dat is waarmee ik mijn verhaal begon, dat is volgens mij een heel duidelijk verhaal, dat staat ook in de raadsinformatiebrief.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, mag ik even recapituleren?

De voorzitter: Nee, nee nee nee, want u komt zo meteen als eerste aan het woord, nadat de wethouder heeft gesproken, anders gaat deze avond heel lang duren als we iedere keer elkaar in de rede vallen.

Mevrouw Van Zetten: Sorry, mag ik dan even een punt van orde maken?

De voorzitter: De wethouder. Nee, want u hebt uw vraag gesteld en de wethouder geeft zijn antwoord. De wethouder.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Nou, volgens mij inhoudelijk hebben we daarmee, volgens even het college, daarin gewoon uw zienswijze goed afgerond en in een aangepaste allonge overgenomen. Dus uw zienswijze is in dat opzicht overgenomen. Als u mij toestaat, mevrouw Van Zetten, wil ik toch nog een kleine reflectie geven over het proces. U geeft aan in uw vragen dat u verrast was. Nou, het college was ook verrast door die verkoop, dat die er zo lag. Wij hebben daar ook in het college over gesproken, vanuit het college daar ook over in gesprek geweest, in de eerste instantie met de burgemeester en de voorzitter van Panopticon: hoe kan dit nou dat dit op dit moment op tafel komt, en waarom zijn we daar niet zelf actiever over geïnformeerd? Vandaag hebben collega Botter en ik ook nog een gesprek gehad met Panopticon met eigenlijk dezelfde vraag: hoe kan het nou dat dat niet actiever is verteld? Nou, Panopticon geeft daarbij aan dat zij in de veronderstelling waren dat dit bekend was bij de gemeente, namelijk op twee manieren: in de zin van, de verkoopovereenkomst heeft onderdeel uitgemaakt van de second opinion die de gemeente heeft uitgevoerd op de business case-stukken, maar die discussie hebben we hier eigenlijk in de raad ook al gehad. Het college

heeft geen kennis genomen van de stukken die onder de business case lagen, dus daarmee ook niet van de verkoopovereenkomst, en Panopticon geeft aan dat zij de verkoop ook besproken heeft met een aantal raadsleden en dat de stukken ook deels zaten bij de stukken die de raadsleden heeft ingezien. Dus zij gingen ervan uit dat dit ook bekend was bij het college en de raad, en we hebben uitgelegd dat, in ieder geval vanuit het college, wij daar niet mee bekend waren. Panopticon geeft ook aan – dat is denk ik ook goed om even te noemen – dat ze dat vervelend vinden, dat ze dat betreuren, dat dat niet de bedoeling is en dat dat ook niet de manier zou moeten zijn zoals we met elkaar zouden willen samenwerken. Collega Botter en ik hebben ook daarover gesproken dus, en met elkaar hebben we denk ik ook uitgesproken dat het beter moet, dat we elkaar scherper moeten houden op zulk soort zaken, dat we in de toekomst daar ook scherper op willen zijn. Wat Panopticon betreft geen onwil, vanuit het college natuurlijk ook niet. Maar het is inderdaad een verrassing die op het laatste moment dan toch nog weer boven komt en eigenlijk wil je op dit dossier gewoon geen verrassingen, je wil gewoon ook dat alles helder op tafel ligt, dat is in ieder geval de ambitie van het college. Panopticon geeft ook aan dat ze daar graag mee willen werken.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nou, ik ben er toch wel even stil van, want als ik dit zo concludeer – ik heb zelf een tijdlijn gemaakt waarvan alles uiteindelijk bekend is geweest – u zegt nu dat u pas op 22 mei, een maand na de raadsvergadering, door Panopticon zelf op de hoogte bent gesteld. U betreurt het dat u niet actief bent geïnformeerd, ik neem aan ook door uw ambtenaren, want er zijn mensen zeer intensief bezig geweest met de hele toestand, laat ik maar zeggen, rond de terugkooprechten op de Koepelgevangenis. Daar hebben inderdaad, er is door het, ik ga dan uit dat het college, de ambtenaar namens het college, een onafhankelijke second opinion heeft gevraagd aan een onafhankelijk bureau. Ik heb daar nog vragen voor gesteld in februari. Die blijken zelf kennis te hebben gehad van een verkoopakte, want zij hebben de verkoopakte ontvangen van Panopticon. Die heeft een bureau in handen, ze gebruiken uiteindelijk wel inderdaad in hun advies, als je het goed kan lezen, omdat ze de directeurswoningen buiten hun scope houden, maar ze hebben dus voor het gemak de stukken, die ze bestudeerd hebben voor dit onderzoek, niet aan de raad gestuurd. Maar nu blijkt ook dat u niet op de hoogte bent gesteld. Ik ga er toch van uit, u geeft leiding aan een paar ambtenaren die hiermee bezig zijn, dat die natuurlijk wel wisten wat er heeft gespeeld, want anders zou ik denken: in welke toestand zijn we verzeild geraakt? Ik vind ook als u zegt: die Panopticon-mensen waren een beetje verrast dat u het niet doorhad, laat ik het zo maar even stellen. Die hebben dus bij de commissie Ontwikkeling op de tribune gezeten, ze hebben de commissie Ontwikkeling zien worstelen met deze vraagstukken. U heeft zelf ook, want als u gaat kijken naar de verslagen, dat punt directiewoningen en dat dat gekoppeld is aan die gevangenis, en dat iedereen wist: het enige wat op dit moment geld waard is, zijn die twee directiewoningen. Dat hebben die mensen hier gewoon allemaal aan zitten te horen, mensen die u betitelt als goedwillende burgers met een burgerinitiatief, die gewoon zelf niet zoveel geld hebben en eigenlijk geen zakelijke belangen hebben, die hebben het er gewoon op aan laten komen. Omdat de raad toen, nota bene de coalitie heeft vastgesteld: wij willen die woningen niet verkopen, laat die voorlopig daar maar bij, vraag maar een lening aan HBB. Ja, toen was het ineens: oh God, het wordt misschien toch wel heel erg vervelend. Ja, dat zegt natuurlijk wel iets over het bestuur hier in Haarlem, hoe wij hier met elkaar omgaan. Ik vind het zeker iets ook met integer handelen van de mensen waarmee wij zakendoen, want als je kijkt op welk moment bekend was wie er in die stichting hebben gezeten, wie het notariskantoor heeft die de akte heeft opgesteld, waar alle zaken zijn behandeld, nota bene ook nog mensen die op de lijst van een politieke partij hebben gestaan. Dan ben je natuurlijk wel op een bepaalde manier bezig de raad en de stad te manipuleren om een zakelijk gewin te krijgen. Ik neem dat eerlijk gezegd, als Hart voor Haarlem nemen wij dat zeer hoog op. Daar laat ik het maar even bij, want ik schrik er eerlijk gezegd wel van. Ik dacht: dat u de raad niet actief informeert omdat het op

sommige punten misschien niet zo handig is, daar heb ik eigenlijk nog meer waardering voor, dan als mensen hier bezig zijn en niet weten wat hun ambtenaren aan het doen zijn en met wie wij zaken onderhandelen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even of nog andere leden van de raad het woord willen voeren op dit onderwerp? De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, even heel kort: Panopticon heeft de zaak geflest, de wethouder niet geïnformeerd terwijl ze wisten dat u niet op de hoogte was van de koop in december. Inderdaad is de voorzitter van Panopticon verbonden aan hetzelfde notariskantoor dat die koop heeft gesloten in december. Dan lijkt hier de schijn van belangenverstrengeling op zich. Ik neem het Panopticon zeer kwalijk en ik ben het ook eens met mevrouw Van Zetten dat hier sprake is van een onbetrouwbare partner.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Dank u, voorzitter. De gemeente heeft een samenwerking met Panopticon. We spreken over triple helixen en intense samenwerking voor de komende jaren, en het verbaast me daarom dat Panopticon eigenlijk in december al actief had gecommuniceerd naar de gemeente dat zij die koopcontracten hadden afgesloten. Dat zou ik eigenlijk verwachten als je een goede band hebt met de gemeente, met zo'n project waar zo veel bij komt kijken. Dus mijn vraag aan de wethouder is: is die band wel dusdanig dat ze dat misschien toen al hadden moeten doen, in plaats van in april of mei, tijdens de raadsvergadering toen ze het hadden gehoord? Waarom niet actief, waarom is die band niet zo innig?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Voorzitter, dank u wel. Ja, de VVD onderschrijft de vraag van de vorige drie sprekers, want ook wij zijn nogal verbaasd dat het college zegt: op 22 mei zijn we hiervan in kennis gesteld. Nu is daarop het antwoord van het technisch vragen staat letterlijk: *voornaam* heeft me destijds mondeling gemeld dat als de gemeente het ontbindingsrecht zou invoeren, de koopovereenkomst van tafel zou zijn. Dat is een antwoord van 5 juni, maar als je refereert naar destijds, dan praat je niet over een week daarvoor, 22 mei. Oftewel, ambtelijk was men al veel langer op de hoogte dat die koop was gesloten. Nu is de vraag: wanneer is het college daadwerkelijk op de hoogte geweest? Want wij geloven gewoon niet dat 22 mei daadwerkelijk die datum was dat u vol verbazing zat: oh, er was een koopovereenkomst, naar aanleiding van een advocatenkantoor dat dat opmerkt. Oftewel: college, kom met een eerlijk verhaal en ga met de billen bloot. Mede omdat de heer Visser zegt: u heeft zo'n innige relatie. Alle mailtjes gaan heen en weer, ze zitten hier altijd op de tribune, u loopt weg met ze. Prachtig, en dat kan, maar dan kan het niet zo zijn dat u een dergelijk belangrijk feit over het hoofd ziet.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, OPHaarlem heeft heel consequent, met alle zorgen die er waren, de ontwikkeling naar nu gesteund. In de commissievergadering van 4 april naderhand in de raad hebben wij vertrouwd op de woorden van de wethouders en wij hebben daarna ook begrepen – maar dat kan misschien mijnheer Visser nog even toelichten – dat hij heeft als een van de vier gekeken in de stapel stukken in de gevangenis, maar dat er ambtelijk was medegedeeld dat daar de koopovereenkomst in zat. Die constatering begreep ik van hem gehoord te hebben.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Daar wil ik op reageren. Ik heb inderdaad die stukken ingezien, ik heb de stukken ingezien zowel bij De Koepel als hier op het stadhuis. Ik heb ze niet gezien, maar ik zeg hier niet dat ze er niet bij zaten. Ik weet dat gewoonweg niet. Ik heb ze niet gezien, ik ben ook niet elk blaadje doorgegaan om te kijken of die erin zat. Ik heb hem niet gezien, maar hij zou er wel in kunnen gezeten hebben.

De heer Smit: Ik dacht dat u verteld was dat het erin zat, door ambtenaren.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, dat staat in een brief van de ambtenaar, dat die toen ertussen zat. Maar niemand heeft dat stuk gezien en daarom heb ik ook gezegd: zijn die stukken gecontroleerd op volledigheid? Nou, dat is niet gebeurd, dus iedereen kan zeggen dat er iets in zat.

De voorzitter: Ik hoor wat u zegt, wat wilt u voor punt maken?

Mevrouw Verhoeff: Sorry, ik wil het punt maken dat ik nu helemaal de vergadering niet meer begrijp, dat nu iemand die geen termijn heeft wel een vraag krijgt. Dat kan nooit met een interpellatie zijn en het wordt steeds chaotischer. Dus alstublieft, voorzitter, wilt u hem strak houden?

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Smit heeft het woord.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Ik ben nu, OPHaarlem is nu het vertrouwen wat kwijt en heeft het gevoel dat de twee wethouders proberen een niet goed functionerende, niet goed luisterende, niet goed ondersteunende ambtelijke achterban te verdedigen. Dat kan ze zelfs schaden en dat vind ik zonde. Waar is het fout gegaan? Waar zijn wij op 4 april en vervolgens in de raad de mist ingegaan? Want ik heb in vertrouwen, wetende dat die twee panden beschikbaar waren, het college de ruimte gegeven om daar een passende oplossing voor te bedenken. In feite was mijn standpunt volledig achterhaald en dat vind ik echt beschamend.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: '...' termijn wilde ik ... Dank u wel, voorzitter. Kijk, ik val nu van mijn stoel, dat was niet echt de bedoeling. Wij hebben niet voor niks een rondvraag gesteld omdat wij natuurlijk wel ook het gevoel hadden: hoe kan het gebeuren? Ik bedoel, als het college goed in control is, dan zouden wij ook niet verrast kunnen zijn. Vervolgens heeft de wethouder ons een raadsinformatiebrief toegestuurd, dat heeft ons in ieder geval verder gerustgesteld. U begrijpt natuurlijk ook wel dat onze eigen wethouder, dat we die ook wel even aan de tand gevoeld hebben, dat geldt ook voor andere mensen, heb ik begrepen. Daaruit hebben wij nog wel steeds het vertrouwen dat het college weet waar ze mee bezig waren en ook zelf niet blij waren met de mededeling na afloop van onze raadsvergadering. Ik deel wel de mening die ook een aantal andere mensen – misschien niet in de bewoordingen die ik zelf zou kiezen – maar dat wij wel ervan uitgingen dat niet altijd alles even optimaal ging met de partner Panopticon, maar dat dit toch wel iets is – ook al is uiteindelijk geen schade omdat er een ontbindende voorwaarde in zit – dat we wel moeten zorgen dat deze mensen zich wat meer open naar ons opstellen, zodat we niet meer voor verrassingen komen te staan. Dat wil ik gewoon de wethouder vragen en ik kan me niet voorstellen dat hij het daar niet mee eens is, maar ik hoor het wel graag bevestigd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere bijdragen vanuit de raad? De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik waardeer ontzettend de kritische opstelling van toch wel aardig wat partijen in deze raad. Tegelijkertijd vind ik dat enige reflectie ook wel op zijn plaats is. Ik zeg dat omdat er wordt hier gedaan: hoe kan Panopticon nou dit standpunt innemen, en hoe kunnen ze nou de breuk, er is een breuk van vertrouwen. Maar toch, als ik kijk naar dit dossier, wat betreft de sfeer in de raad, ook het wantrouwen naar Panopticon, hoe ze worden benaderd, vind ik het ook niet heel erg raar dat zij dit achterhouden, wat dat betreft. Ik had wel een vraag, voor mijn duidelijkheid. Wethouder, kunt u nog een keer bevestigen: Panopticon, die mocht toch de koopovereenkomst met opschortende voorwaarden gewoon sluiten met HBB? Kleine bevestiging.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ik denk dat het woord wat hier nu al heel veel gevallen is, is het woord vertrouwen. Ik kan u wel meegeven dat in dit proces wat we de laatste jaren doorgaan bij De Koepel, het vertrouwen in Panopticon van mijn fractie steeds brozer geworden is en hier opnieuw een deuk oploopt. Om vertrouwen dan weer in de mond te nemen: wethouder, kunt u aangeven wat dit met uw vertrouwen doet in deze partij? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? Nee? Dat is het. Niet, er komt geen tweede termijn, hè. Dus dit was het wat de zijde van de raad betreft, maar u krijgt nog wel een reactie van de wethouder. U heeft uw termijn gehad. Mijnheer Smit? Ja, dat is eigenlijk niet de bedoeling. Als u een hele korte vraag hebt, maar anders dan moeten we het echt niet gaan doen, u ziet hoe laat het is.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, kunnen wij overwegen als raad om aan te geven dat het vertrouwen in de voorzitter van Panopticon op dit moment onvoldoende is om met hem door te gaan?

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, ook een vraag, voorzitter. Klopt het dat de wethouder nou net zei dat volgens Panopticon de raad had kunnen weten dat die koopovereenkomst tussen die halve meter hoge stapel heeft gezeten?

De voorzitter: Dank u wel. Ja nee, we gaan niet, echt, want ik zie dat nou diverse mensen zeggen: ja, ik heb ook nog wel wat. Dit is een interpellatie, er wordt in een termijn door de raad gereageerd. Je hebt een keer de gelegenheid om dan het woord te voeren. Ik vind eerlijk gezegd dat wij ook nu moeten proberen om een beetje die vergaderdiscipline met elkaar te hebben.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter?

De heer ...: Voorzitter? Mag ik ...

De voorzitter: U krijgt ...

Mevrouw Van Zetten: Even een punt van orde maken.

De voorzitter: Ja, u wilt een punt van orde maken.

Mevrouw Van Zetten: Want u heeft de vergaderdiscipline, u laat het helemaal lopen het eerste uur, omdat het toevallig een onderwerp was dat u trof, het PWC-rapport. Dit wat wij hier nu over tafel horen gaan inzake Panopticon, Koepel en het college, dan mogen de mensen nog wel een paar zinnnetjes uitspreken en niet door

u de mond worden gesnoerd op basis van dat het al zo laat is. Dan had u uw programma maar beter moeten draaien.

De voorzitter: Mevrouw, uw reactie is misplaatst. Ik was geen voorzitter van dat deel van de vergadering in de eerste plaats, in de tweede plaats is het geheel volgens de regels verlopen, iedereen heeft de vragen kunnen stellen en vervolgens zijn er antwoorden gegeven. Wat mij betreft doen wij het nu weer op dezelfde wijze. Dus ik vind de suggestie dat het nu allemaal heel anders is, is niet terecht. Ik begrijp alleen dat u in een termijn meerdere malen het woord wil voeren, de heer Smit is daarmee begonnen. Die willen dat allemaal nog meer? De heer Blokpoel wil dat ook, die wil ook een tweede keer in een termijn. De heer Aynan wil dat ook wel. Nog meer mensen die ook zeggen: ik wil nog meer?

De heer Blokpoel: Voorzitter, ik '...'

De voorzitter: Ik stel voor, want nu ik het de heer Smit heb toegestaan, ga ik het de anderen op dezelfde manier toestaan die zich gemeld hebben. Maar u neemt met uw eigen reglement een loopje. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Nou, voorzitter, ik wil helemaal geen tweede termijn, maar wel een punt ter verduidelijking. Want ik hoor hier de voorzitter van het seniorenconvent, de voorzitter van de grootste partij van de raad, zeggen dat hij het niet zo erg vindt dat er informatie achtergehouden wordt door een partij waar wij als raad nauw mee samenwerken. Klopt dit, hebben we dat goed gehoord, dat mensen informatie achter mogen houden over dingen waar wij over besluiten?

De voorzitter: Een verlate interruptie is dit dus, begrijp ik. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou ja, kijk, wat er ook hiernaast wordt gezegd: nee, ik heb ook liever dat ze dat gelijk delen, maar ik kan het wel ergens voorstellen in de situatie waar wij in zitten. Er wordt verbaasd gedaan: waarom geeft u niet ons vertrouwen? Ze krijgen ook vaak niet het vertrouwen vanuit deze raad, en daarom maakte ik die opmerking, en daar sta ik ook zeker achter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan wil ook nog een keertje een tweede keer spreken. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Kan ik interromperen? Voorzitter, een vraag voor mijnheer Drost: bent u het met mij eens dat dit juist een essentieel onderdeel was van die vergadering?

De heer Drost: Dat doet niks af aan wat ik net al zei daarom heb ik ook de vraag gesteld: wat Panopticon heeft gedaan, mocht dat of niet? Daar krijg ik zo antwoord op.

De voorzitter: Goed, dan gaan wij nu naar de wethouder om antwoord te geven op de vragen die er nog liggen.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, van de orde. Ik zit sinds 2006 in de gemeenteraad en ik hoor nu dat we maar een termijn hebben. Ik schrik hiervan, want ik weet niet beter als dat dat meerdere termijnen mocht, juist omdat interpellatie een instrument is van de raad bij belangrijke onderwerpen, en daar moeten we fatsoenlijk over kunnen praten.

De voorzitter: Ja, precies, en daarom is er een speciaal deel van het reglement van orde wat dat regelt, daar hebben we eerder over gesproken. Als u nou iedere vergadering denkt: kom, laten we daar weer eens rustig

die discussie heropenen. Wij hebben dit een vorige keer ook uitgebreid besproken, het is in het presidium besproken, wat mij betreft bespreken we het daar nog een keer. Maar in het reglement van orde staat simpelweg dat er in een termijn wordt gesproken.

Mevrouw Özogul-Özen: Klopt niet.

De voorzitter: Dat gebeurt ook in de Tweede Kamer en dat gebeurt op deze wijze in heel veel andere gemeenten ook. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel, voorzitter. Misschien eerst een aantal feitelijke vragen, want dan krijgen we daarna denk ik een discussie over het vertrouwen, en dat is altijd wat ingewikkelder, ook als het een partij betreft die hier niet aanwezig is vanavond. GroenLinks had de vraag gesteld: mocht Panopticon deze verkoopovereenkomst sluiten? Ja, dat mochten ze. Dat hebben we laten checken door juridische zaken en onze stadsadvocaat. Goed is denk ik om te beseffen – er was een vraag gesteld over de ambtenaren en het informeren daarvan – dat de verkoopovereenkomst, in die tijd heeft die ter inzage gelegen ter beoordeling van de business case. Ik denk dus ook dat we een aantal ambtenaren hebben gevraagd dat te doen die vooral naar de financiën hebben gekeken, naar de cijfers, en niet naar de voorwaarden die daaronder lagen. Dus ik denk dat dat ook wel een belangrijk element is, dat het toen vooral financieel is getoetst en dat wij het nu over de juridische voorwaarden hebben waar we uiteindelijk de discussie over hadden met het eerste recht van koop. Dus dat is denk ik wel een belangrijk punt. Daar gaat het over vertrouwen volgens mij, en ik herken wel een beetje wat de heer Drost zegt. Dus volgens mij, wat ik niet helemaal eens ben met de heer Drost is dat hij zegt: ze hebben het bewust achtergehouden. Panopticon geeft aan, dat hebben wij ook in de raadsinformatiebrief opgeschreven – tenminste, zo begreep ik uw woorden – maar wij hebben in ieder geval in de raadsinformatiebrief aangegeven, dat zij hebben aangegeven dat het bij de stukken zat waarover de raad inzage heeft mogen hebben. We hebben daar als gemeente niet bij gezeten om te checken of die stukken erbij zaten, ik bedoel, dat was uiteindelijk ook iets tussen Panopticon en de raad. Dan gaat het ook over, de heer Drost had ook denk ik een terecht punt over: vertrouwen, het is ook wel ingewikkeld om denk ik je helemaal bloot te geven en heel veel vertrouwen uit te stralen richting een raad, als je integriteit hier toch in twijfel wordt getrokken, als er zware woorden worden gebruikt als gefleest. Ik vraag dan ook wel enige reflectie van de gemeenteraad over de woorden die hier worden gebruikt, de woordkeuze die hier wordt is, dat heeft natuurlijk uiteindelijk ook effect op de relatie die de gemeente heeft met Panopticon. Ik denk dus ook dat het goed is dat er vooral gepraat wordt met Panopticon en niet, dus dat u ook het gesprek aangaat met Panopticon. OPH had een vraag gesteld over het voorzitterschap van Panopticon: daar gaan wij als gemeente niet over, dus ook niet als college. Als u daar wat van vindt, dan kunt u daar als raad wat van vinden. Dan nog even over het vertrouwen.

De voorzitter: Ik begrijp dat er een ontzettend dringende behoefte is om een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Reflectie bij OPHaarlem, terwijl we in alle transparantie constant een rechte lijn hebben getrokken met steun voor de ontwikkeling van De Koepel, moet ik reflectie tonen? Gaat u even een antwoord aan mij geven?

Wethouder Roduner: Laat ik mij duidelijker uitdrukken. Volgens mij, er is een behoorlijke discussie, ik heb een aantal van uw collega's wel gehoord, dan ging het ook echt over integriteit. Dat zal ik u zeker niet euvel duiden, of u daarbij willen betrekken. Ik ben blij dat er over het algemeen en vooral in de laatste raadsvergadering een goede discussie gehad hebben voor de inhoud van dit plan: is dit de inhoud van dit plan, is dit de partner waarmee wij het willen doen? Een aantal bedenkingen die een aantal partijen daarbij hadden,

hoor ik vandaag weer terug, maar ik denk dat we die discussie in goede mate hebben gevoerd. Maar het is natuurlijk wel ingewikkeld, ook voor een externe partij, die toch iets op afstand staat van de gemeente, om een discussie te hebben in het openbaar, waar het uiteindelijk gaat het over integriteit, er worden woorden gebruikt als geflest, dat vind ik persoonlijk stevige woorden. Dan wil ik zeggen: ik ben geen Panopticon, dus Panopticon is daar uiteindelijk ook zelf verantwoordelijk voor en kan ook zelf zijn mannetje staan, maar kan zich niet verdedigen in deze gemeenteraad tegenover die zaak. Dan nog even over het vertrouwen van het college. Nou, ...

De voorzitter: De heer Smit wel interromperen.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, Panopticon heeft continu de opdracht gehad naar ik aanneem om het vertrouwen van de raad te winnen. Panopticon heeft constant een meerderheid in de raad kunnen vinden in het vertrouwen, maar ook in het geloof dat wij naar iets moois kunnen komen. OPHaarlem was daar een van, transparant, consequent. Ik hoef geen reflectie te plegen, maar ik vind het bizar dat een stichting die een kleine meerderheid achter zich heeft, redenen vindt om die kleine meerderheid te kwetsen. En dan moet u in ieder geval niet over reflectie beginnen, bij niemand denk ik, want degene die tegen waren, waren dat ook met zuivere argumenten. Dus het woord reflectie hoort niet, dat neem ik mijnheer Drost ook kwalijk, die suggestie. Er was geen enkele reden, wanneer ook, om iets te doen wat je niet had horen te melden.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, om te voorkomen dat ik namens Panopticon hier het woord doe, maar wij hebben in ieder geval het college, collega Botter en ik hebben daar dus ook een gesprek over gehad. U had het al even over het vertrouwen tussen college en Panopticon. Panopticon geeft in ieder geval aan dat ze dat achteraf gezien – achteraf gezien is natuurlijk altijd makkelijk – beter hadden willen doen. Dus in dat opzicht is er vanuit die aparte kant in ieder geval ook wel iets van reflectie en dat waarderen wij in ieder geval wel vanuit het college dat dat er is. Vertrouwen: ja, er is nog steeds vertrouwen. Daar moeten we aan blijven werken, dat is ook de opdracht die we met elkaar hebben uitgesproken. We moeten blijven werken aan vertrouwen, want inderdaad, die samenwerkingsovereenkomst die ook op onderwijsgebied is aangegaan, die is voor langere duur. Ook de ontwikkeling is ook nog niet af van vandaag op morgen, dus dat is een continu proces waar we van beide kanten mee bezig moeten zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee is dit agendapunt afgesloten. Nee, er is geen volgende termijn.

Mevrouw Van Zetten: Nou, dan, geen volgende termijn. Ik ga natuurlijk een motie indienen, wat denkt u nu wel?

De voorzitter: Dat is uitstekend.

Mevrouw Van Zetten: Maar ik wil daar nog wel een opmerking over maken, want de wethouder, ik mag best even reageren op de wethouder, dat heb ik nog niet gedaan. U heeft het over het vertrouwen, het gaat over Panopticon. Mijn vraag gaat over zelfreflectie bij u, over uw ambtenarenapparaat, en over de actieve informatieplicht, want dat is volgens mij het woord dat mijn...

De voorzitter: Mevrouw, mevrouw Van Zetten. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter, u geeft vanzelf ...

De voorzitter: U kunt ...

Mevrouw Van Zetten: Aan dit college geeft u leiding, hè. Het gaat om actieve informatieplicht ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten. Mevrouw Van Zetten ...

Mevrouw Van Zetten: Die hebben we dus niet gehad en ...

De voorzitter: Waar het om gaat, waar het om gaat is dat u een motie kunt indienen. Doet u dat dan, want het debat, de vraagstelling en de beantwoording hebben we gehad.

Mevrouw Van Zetten: Nou, ik ben korter geweest in mijn tekst dan de wethouder.

De voorzitter: Ja, maar dat is hier helemaal niet aan de orde.

Mevrouw Van Zetten: Ik vind het gewoon eigenlijk geen manier van doen hoe dit gaat.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde. Het presidium heeft besloten, ik was een minderheid, ik was het er niet mee eens, dat de indiener wel een tweede termijn heeft. Mevrouw Van Zetten is hier , die heeft nu ...

De voorzitter: Die heeft mevrouw Van Zetten dus ook gehad.

Mevrouw Van Zetten: Dat heb ik helemaal niet gehad, komt u daar nou bij?

De voorzitter: Jawel.

De heer Garretsen: Voorzitter, die heeft ze niet ...

De heer Aynan: Wanneer heeft mevrouw Van Zetten een tweede termijn gehad dan?

De voorzitter: Datgene wat het reglement van orde aangeeft, dat is dat mevrouw Van Zetten de ruimte heeft om inderdaad een motie in te dienen en dat gaat ze ook doen.

Mevrouw Van Zetten: Ik zou eigenlijk bijna voor willen stellen of mijnheer Van Leeuwen, als onafhankelijk raadsvertegenwoordiger, hier even het over wil nemen van u als voorzitter, hè? Want ik vind u eigenlijk wel heel bevooroordeeld en u staat wel heel erg voor uw wethouder. Ik vind het eigenlijk geen manier ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, het enige wat ik hier probeer te doen is de orde van deze vergadering gewoon te handhaven.

Mevrouw Van Zetten: Dat lukt u dus niet, dus roept u mijnheer Van Leeuwen hier op het podium.

De voorzitter: Als u nu gewoon gaat doen wat aan de orde is, namelijk dat u uw motie gaat inbrengen.

Mevrouw Van Zetten: Ik ga even schorsen, dat begrijpt u.

De voorzitter: Goed, uitstekend. Dan schorsen we de vergadering.

De voorzitter: Ik verzoek de leden van de raad weer te gaan zitten, zodat we de beraadslagingen kunnen hervatten. Leden van de raad, gaat u alstublieft zitten. Ik heropen de vergadering. Mevrouw Van Zetten had gevraagd om een schorsing en ik geef het woord aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, een schorsing, omdat ik geen tweede termijn kreeg. Ik neem deze gelegenheid gebruik om een motie van treurnis in te dienen. Kijk, een motie van treurnis is eigenlijk heel slap en dat is eigenlijk, ja, u moet maar kiezen waar u voor staat in deze gemeenteraad. Hij is u toegezonden, maar het gaat uiteindelijk om het besluit. Wat was het besluit? Wacht even, want het was natuurlijk eerst iets pittiger dan dat het nu is geworden, hij is afgezwakt. Wij gaan nu besluit haar treurnis uit te spreken over de informatievervalsing aangaande de koopovereenkomst tussen Panopticon en HBB van de twee directiewoningen. Dus echt slappe thee kan je niet meer krijgen, dus ik reken op jullie steun.

De voorzitter: Dank u wel. Deze motie geef ik in bespreking, u moet daar een besluit over nemen. U kunt uw standpunt daarover in een stemverklaring uitspreken. Wie wil hierover een stemverklaring afleggen? De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, we zijn het met de nieuwe tekst 100% eens. Wat ons betreft hadden we een motie van afkeuring tegen Panopticon kunnen indienen. Maar ja, dat kan nou eenmaal juridisch niet, dus nou deze tekst. Nou, 100% eens.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, kort en krachtig, ook helemaal eens met de motie en ik stem ook mee in.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen? De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Voorzitter, dank. Ja, de VVD stemt ook in met deze motie en wil benadrukken dat het diepe treurnis is dat de voorzitter van het seniorenconvent en de wethouder bagatelliseren dat er informatie achter wordt gehouden en dat ook nog eens goedpraten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Burgemeester, van de orde: ik dacht dat op de motie eerst de wethouder reageerde, voordat wij daar uitspraak op geven.

De voorzitter: Eerlijk gezegd denk ik: als die behoefte bestaat, mag de wethouder er wel wat van zeggen. Ja, u wilt dat? Oké, dat mag. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, even in reactie ook op de VVD, want u zegt dat wij het bagatelliseren. Dat is vanuit het college zeker niet zo. Zoals ik in mijn eerste termijn ook heb aangegeven heeft de burgemeester namens het college zijn ongenoegen uitgesproken over deze gang van zaken. Dat hebben vanmiddag de heer Botter en ik nogmaals gedaan. Het is denk ik aan Panopticon om echt te werken aan vertrouwen. Nog even een reactie op de vraag van het CDA: want dit hadden we eigenlijk in december al willen horen. Ik denk dat dat is de manier waarop wij willen werken. Nou, daar hebben wij denk ik ook richting Panopticon een aantal stevige zinnen uitgesproken, daar heeft Panopticon trekt zich dat ook aan. Dan denk ik, nu aan hun om ook aan het vertrouwen met de gemeenteraad en met het college verder te werken. Dus voor de rest is natuurlijk het

oordeel van zo'n motie aan treurnis volledig voor de raad, maar dat had ik nog even behoefte om dat erop te zeggen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Van Zetten: Ik verstond hem niet, wat zei u als laatste zin?

De voorzitter: Dat het oordeel over deze motie aan de raad is, maar hij had er behoefte aan om dit nog even te zeggen. Dat was de laatste zin.

Mevrouw Van Zetten: U neemt hem niet over?

De voorzitter: Goed. Even kijken, de heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, de gemeenteraad moet natuurlijk een controlerende taak kunnen uitvoeren. Juist in dit dossier is het belangrijk dat de raad actief en goed wordt geïnformeerd. Ik ben er wel van overtuigd dat de wethouder dat vanaf zijn kant heeft gedaan toen hij het wist, maar ik vind wel in dit dossier dat van Panopticon ook belangrijk is om ons goed informeren. Wat betreft dus de overweging, de tweede overweging, het college juiste informatie actief verstrekken, dat is volgens mij dus wel gebeurd. Toch steunen wij wel deze motie van treurnis, juist om ook een signaal te geven aan Panopticon: doe het vanaf nu goed, actief informeren, dat is ook van belang gezien het broze draagvlak in deze raad. Wij zien voor de rest wel uit naar de verdere uitwerking van het plan, want we begrijpen wel dat deze constructie is gekozen en we zijn blij dat de wethouder het zo heeft geregeld dat de daadwerkelijke overdracht pas echt komt als er volledige goedkeuring hier is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. U zult begrijpen dat wij deze motie niet steunen. Op zich is het treurig, de manier waarop dit debat verlopen is. Niet dat het debat geweest is, maar de manier waarop dit debat verlopen is vinden wij uitermate treurig. Het is natuurlijk ook een hele vreemde figuur dat mensen hier iets steunen omdat ze vinden – en dat kunnen wij dus echt niet – dat als je het treurig vindt hoe wij hier als gemeente, inclusief het college, zijn geïnformeerd door Panopticon, dat je dan dus een motie tegen een wethouder of tegen het college steunt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer de wethouder, ik denk dat uw woorden nu wat duidelijker overkomen dan in de eerste termijn. Wij zijn boos, u bent boos, en Panopticon moet werken aan de relatie. Dat is een belangrijke zaak voor Panopticon, want die kleine, tere meerderheid, die moet je koesteren en die moet je vertrouwen geven, en de rest van de raad moet je proberen te winnen in de toekomst, vanwege het product, door het product wat er gaat komen. Dat is één. Vervolgens moeten we constateren dat er tot nu toe een aantal dingen – dat heeft u ook zelf gezegd – aardig fout is gegaan en dat wij een beetje voor de gek houden zijn in april. Een beetje? Een beetje helemaal. Dat betekent dat – en de woorden van mijnheer Visser waren briljant, en dat neem ik hem kwalijk, want daarom kan ik het eigenlijk niet meer zeggen – maar dat wij deze motie steunen, omdat het aangeeft dat hier in feite de treurnis naar Panopticon gaat en dat ze een verschrikkelijke klus moeten klaren om het vertrouwen met de meerderheid van de raad, zo niet de hele raad, te herstellen. Dat vinden wij de strekking van de motie, daarom steunen wij hem en we hopen dat u vanaf nu

standvastig blijft in het transparant en open en volledig houden van de relatie met Panopticon. En liefst – maar dat is persoonlijk – met een nieuwe voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, er was een koopcontract en niemand had dat even gezien. Dat is echt shockerend, dat is met name die directeurswoningen. Trots en Actiepartij hebben moties ingediend toen: laten we die directeurswoningen nou niet cadeau geven, maar laten we die proberen aan de gemeente te houden, zodat we daar misschien nog iets moois mee kunnen doen. Gelukkig zijn we door het oog van de naald gegaan en hebben we ze niet weggegeven, want anders hadden we nu nog een heel ander gesprek gehad. Maar treurig is het wel, en daarom steunen wij echt de motie van treurnis, want ik geloof de wethouder op zijn woord dat hij het niet wist, hoewel ik dat moeilijk te geloven vind, maar dat moet ik dan maar geloven. Maar ik vind het, je begint toch met de koopcontracten als je een dossier gaat lezen. Ook dat de mensen die die stukken wel doorgeworsteld hebben, dat stuk niet hebben gezien, vind ik ook heel bijzonder. Het kan natuurlijk dat Panopticon het stuk echt achterwege heeft gehouden en dan zou ik zeggen: dan heeft Panopticon echt wat te doen, want dan is er echt op een hele vervelende manier zijn we buitenspel gezet, en dat hoort echt niet. Dus vandaar deze steun voor de motie van treurnis.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog stemverklaringen? De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Voorzitter, het CDA heeft in de schorsing gereflecteerd en we besloten dit niet te steunen. Wij verwachten wel van het college en van Panopticon dat zij investeren in een goede verstandhouding, waarbij dit soort informatie wel direct actief wordt gedeeld op het moment dat dit soort overeenkomsten, wat belangrijke documenten zijn, worden getekend, en niet pas na enkele maanden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, volgens mij ging net alle kritiek en alle irritatie richting Panopticon en hoe zij informatie hebben verschaft. Deze treurnis gaat duidelijk richting het college en we hebben daar een duidelijke redenatie gehoord hoe dat is gebeurd. Dus wat dat betreft, daarom zullen wij hem ook niet steunen, omdat wij niet vinden dat het college daar iets in te verwijten valt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk, even kijken hoor, we gaan ... Zijn er nog meer stemverklaringen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ik heb woorden gehoord van vertrouwen, geheim, integriteit, informatieplicht. Ik dacht even: zitten we nu nog steeds bij dat PWC-rapport? Maar dit is een heel ander onderwerp, maar kennelijk met veel gelijkenissen. Ja, als je als raadslid dit niet had zien aankomen, dan moet je denk ik nog een cursus doen. We hadden inderdaad, zoals de Actiepartij ook al zei, wij hebben ook een motie ingediend: hou die twee panden, geef ze 1 miljoen en dan kan je naderhand weer terug verkopen voor 1 miljoen. Ja, hebben we niet gedaan, en daarom zitten we in deze situatie, dus dat is totaal logisch. Dit is een motie die afgezwakt is als slappe thee, zei u zelf. Nou, die gaan we dan natuurlijk helemaal niet steunen. Ik vind het een logische ontwikkeling dat dit zo gaat, dus ja, prima, hartstikke goed.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Vanaf het allereerste begin heb ik Panopticon het voordeel van de twijfel gegeven, omdat wij vinden dat het plan gewoon een kans is voor de stad. Dat voordeel was gebaseerd op vertrouwen, zo simpel is het. Ze zeggen over het vertrouwen dat dat te voet komt en te paard gaat. Ik ben heel toevallig vandaag lopend naar deze vergadering gekomen en ik vrees dat ik te paard naar huis ga. Dat klinkt grappig, maar dat is het helemaal niet, want ik voel me toch echt een beetje in de maling genomen, vooral als Panopticon zegt: de koopovereenkomst heeft in die stapel gezeten. Ik overdrijf niet als ik zeg dat die een halve meter dik was. Als je een vertrouwensrelatie hebt, dan moet je elkaar informeren op dat vlak, vooral als we zien dat het hier echt gewoon een essentieel onderdeel is van de vergadering. Niet alleen betreurenswaardig, dus steun voor de motie, het is zelfs afkeurenswaardig.

De voorzitter: Dank u wel. Nog meer, of was dit het? Dan gaan wij over tot stemming. Wie is voor de motie? Dat zijn de fracties van SP, OPHaarlem, Jouw Haarlem, ChristenUnie, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij en VVD. De motie is verworpen. Daarmee komen wij bij een afweging. Het is 23:45 uur en ik wil even aan u voorleggen, wij hebben morgen nog een vergadering, wij hebben volgende week ook nog vergaderingen. Wij hebben ook nog een flink aantal punten op de agenda staan, aan de andere kant sommige daarvan kunnen vrij snel worden afgedaan waarschijnlijk, andere zullen wat meer tijd vergen. Is het een idee om deze vergadering nu te schorsen, morgen hebben wij onze reguliere vergadering over de rekening, en om daarna deze vergadering voort te zetten, als die tijd beschikbaar is, en morgen dan te overzien als het niet zou lukken om deze vergadering af te werken, hoe we dan met de overgebleven agendapunten omgaan. Want die kunnen dan of in een extra vergadering aan de orde komen, of doorschuiven naar september. Maar ik kijk even wat u ervan vindt. Ja?

Mevrouw Özogul-Özen: Even een vraag: ik zie wel iemand op de tribune. Als het niet zeker is hoe laat en wanneer het komt, dan is dat natuurlijk ook een tekortkoming naar de mensen toe. Dus wat mij betreft kan het wel, maar dan graag een tijdstip, zodat ze weer kunnen komen, de Domus(Plus).

De voorzitter: Ik kijk even rond, want kijk, ik het heel moeilijk om hard te zeggen hoe laat dat exact zal zijn, want ik weet gewoon niet hoelang die eerste vergadering duurt. Ik kan wel afspreken dat het morgen het eerste punt wordt nadat we dan die vergadering heropenen, dat zouden we kunnen afspreken met u. Ik kijk even het voorstel van orde, mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, is het misschien een fors idee om Domus(Plus) dan wel vanavond nog te behandelen? Ja maar, die mensen die zitten hier.

Mevrouw ...: Ze zijn al weg.

Mevrouw Leitner: Oh, die zijn al weg? Nou ja, dan nee.

De voorzitter: Is er steun voor dat voorstel, om dat ene onderwerp nu te behandelen? Ja, maar ik constateer dat er geen meerderheid voor is, dus het spijt mij, maar dat is dan niet geval. Dan stel ik voor dat we het doen zoals afgesproken. Mevrouw Kok, u wilde nog iets zeggen?

Mevrouw Kok: Ja, bedoelt u met een extra vergadering, is dat de vergadering van 11 juli of nog weer een extra vergadering?

De voorzitter: Nee, wat ik bedoel is: morgen hebben wij een vergadering, wellicht lukt het ons om dat in een redelijk tempo af te wikkelen. Dan hebben wij nog wat tijd over en dan gaan we door met deze agenda. Dan

kijken we of we daarmee klaarkomen en anders, aan het eind van die vergadering bepalen we of we dan de datum van 11 juli gebruiken, of doorschuiven naar september. Ja?

Mevrouw Sterenberg: Voorzitter?

De voorzitter: Ja? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dan wil ik wel aangeven, want morgenavond is gewoon een hele speciale avond, ons eerste verantwoordingsdebat, dat er absoluut niet op aangestuurd zal worden tijdens het debat dat we haast moeten gaan maken, omdat we nog een vergadering op de avond hebben. Dat we daar gewoon echt de tijd voor kunnen nemen die het debat verdient en dat er niet op wordt gestuurd.

De voorzitter: Uw oproep is door iedereen gehoord. Ik schors deze vergadering. Dank u wel, ik wens u nog een prettige avond. Schorsen? Kan.